

Bruxelles, den 13. september 2023
(OR. en)

12954/23

**Interinstitutionel sag:
2023/0322(CNS)**

**ECOFIN 869
FISC 190**

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	13. september 2023
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2023) 529 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS DIREKTIV om transfer pricing

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2023) 529 final.

Bilag: COM(2023) 529 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 12.9.2023
COM(2023) 529 final

2023/0322 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om transfer pricing

{SWD(2023) 308-309}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag er en del af den pakke, der er kendt under navnet "Erhverv i Europa: en ramme for indkomstbeskatning" eller "BEFIT". Pakken omfatter ud over dette forslag om transfer pricing, som indarbejder de vigtigste transfer pricing-principper i EU-retten med henblik på at indføre visse tilgange for medlemsstaterne, et andet separat forslag, hvori der fastsættes regler for beregning af skattegrundlaget for store koncerner i EU.

Transfer pricing henviser til fastsættelsen af priser for transaktioner mellem forbundne foretagender (dvs. medlemmer af den samme multinationale koncern), som omfatter overførsler af varer eller tjenester. En væsentlig andel af verdens handel består af internationale overførsler af varer og tjenester, kapital og immaterielle aktiver (såsom intellektuel ejendom) inden for en koncern, og disse overførsler kaldes "koncerninterne transaktioner".

De "koncerninterne transaktioner" er ikke nødvendigvis styret af markedskræfter, men kan i vid udstrækning være drevet af fælles interesser inden for koncernen som helhed. Eftersom skatteberegninger generelt er baseret på regnskaber på enhedsniveau, påvirker priserne eller de andre betingelser, hvorpå disse koncerninterne transaktioner gennemføres, de relevante enheders indtægter og/eller udgifter i forbindelse med disse transaktioner, og de vil som følge heraf påvirke det skattemæssige overskud, hver koncernenhed registrerer. En højere pris øger sælgerens indtægt og nedsætter køberens indtægt. En lavere pris nedsætter sælgerens indtægt og øger køberens indtægt. Afregningsprisen har derfor indflydelse på beskatningsgrundlaget i både sælgers land og i købers land, når de er involveret i en grænseoverskridende transaktion.

Det er derfor vigtigt at fastsætte en hensigtsmæssige pris kaldet "afregningsprisen" for koncerninterne overførsler. "Transfer pricing" er et generelt udtryk for fastsættelsen af priser på transaktioner mellem forbundne foretagender.

I henhold til de gældende internationale standarder, som er udarbejdet af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD)¹, skal grænseoverskridende transaktioner mellem forbundne foretagender i en multinational koncern prisfastsættes på samme grundlag som transaktioner mellem tredjeparter, der handler under sammenlignelige omstændigheder. Dette kaldes "armslængdeprincippet" og afspejles i artikel 9 (Forbundne foretagender) i OECD's modeloverenskomst vedrørende skatter af indkomst og formue².

I artikel 9 fastsættes der imidlertid ikke detaljerede transfer pricing-regler. Med tiden har OECD udviklet OECD's Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations³ ("OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser"), hvori der vejledes i armslængdeprincippets betydning og anvendelse. Disse retningslinjer er blevet udarbejdet som et ikkebindende instrument med det formål at bistå koncerner og

¹ Se OECD's websted: <https://www.oecd.org/>.

² OECD's modeloverenskomst vedrørende skatter af indkomst og formue (<https://www.oecd.org/ctp/treaties/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-20745419.htm>).

³ OECD's Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations (<https://www.oecd.org/tax/transfer-pricing/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-20769717.htm>).

skattemyndigheder med at finde løsninger i transfer pricing-sager, der minimerer konflikter og begrænser antallet af retssager. OECD's retningslinjer om koncerninterne afregningspriser blev første gang offentliggjort i 1995 og ajourføres regelmæssigt.

Artikel 9 i OECD's modeloverenskomst anses ikke for at indføre en national transfer pricing-ordning, hvis armslængdeprincippet ikke er indarbejdet i national ret. Faktisk er det den generelle opfattelse, at artikel 9 ikke er "self-executing" for så vidt angår national anvendelse. Jurisdiktionerne har dog normalt en bestemmelse i national ret, som sikrer en vis harmonisering af grundlæggende principper i overensstemmelse med armslængdestandard, selv hvis anvendelsen ikke er identisk i hele verden. Derudover kan jurisdiktionerne have indført deres egne administrative vejledning og/eller regler for bedre at forklare de nationale bestemmelser og yde vejledning i fortolkningen af dem.

Begrundelsen for dette forslag er, at næsten alle medlemsstater også er medlemmer af OECD⁴, og de har derfor forpligtet sig til at følge OECD's principper og anbefalinger. På trods af det politiske engagement fra flertallet af medlemsstaterne varierer status og rolle for OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser imidlertid i dag fra medlemsstat til medlemsstat. På EU-plan er transfer pricing-reglerne heller ikke harmoniseret på nuværende tidspunkt ved hjælp af retsakter, selv om alle medlemsstater har indført national lovgivning, der giver mulighed for en fælles tilgang til de grundlæggende principper. Den er dog ikke fuldt ud tilpasset. Det forhold, at hver medlemsstat har vide skønsmagter til at fortolke og anvende OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser, giver anledning til kompleksitet og ulige konkurrencevilkår for virksomhederne.

Medlemsstaternes nationale lovgivning indeholder f.eks. forskelle i definitionen af "forbundne foretagender", navnlig med hensyn til begrebet "kontrol", som normalt er en forudsætning for at anvende transfer pricing-reglerne. Nogle medlemsstater anvender en grænse på 25 % af aktiebeholdningen, mens andre anvender en grænse på 50 %, når det drejer sig om at fastslå, om kontrolkriteriet er opfyldt. Det betyder for virksomhederne usikkerhed på skatteområdet, høje efterlevelseshæmninger samt hyppige og tidskrævende retstvister, hvilket bl.a. fører til betydelige beløb i advokatsalærer og skaber hindringer for grænseoverskridende aktiviteter og høj risiko for dobbeltbeskatning og/eller overbeskatning.

Risikoen for dobbeltbeskatning og overbeskatning af virksomheder, der opererer på tværs af grænserne, fører til manglende skattemæssig sikkerhed på grund af eventuelle skattetvister⁵ mellem skattemyndighederne i forskellige medlemsstater i tilfælde, hvor de har forskelligt syn på behandlingen af en bestemt transaktion inden for deres selskabsskattesystem. I en stadig mere globaliseret og konkurrencepræget verdensøkonomi er der et øget behov for større skattesikkerhed på det indre marked. For at øge den skattemæssige sikkerhed i forbindelse med skattespørgsmål søger nogle virksomheder således at opnå skatteafgørelser fra en skattemyndighed vedrørende behandlingen af visse transaktioner. Hvis skatteafgørelsen er ensidig, kan andre berørte medlemsstater dog stadig anfægte den aftalte behandling af sådanne transaktioner. Derfor er der, selv når der opnås en ensidig skatteafgørelse, en reel risiko for skattetvister og mulig dobbeltbeskatning eller overbeskatning.

Transfer pricing-reglernes kompleksitet og den forskellige gennemførelse i medlemsstaternes nationale lovgivning giver anledning til en række andre problemer:

⁴ Malta, Cypern, Bulgarien og Rumænien er ikke medlemmer af OECD.

⁵ En stor virksomhed påpegede også, at antallet af skattetvister vedrørende transfer pricing inden for EU og fjernelser af kildeskat var steget.

- **Overførsel af overskud og skatteundgåelse**⁶: interne afregningspriser kan let manipuleres for at overføre overskud og anvendes i forbindelse med aggressive skatteplanlægningsordninger.
- **Retssager**⁷ og **dobbeltbeskatning**⁸: interne afregningspriser er mere subjektive end andre områder med direkte og indirekte beskatning, og fører derfor ofte til tvister, da skattemyndighederne ikke altid har en fælles interesse og fortolkning. Det skyldes, at en velfunderet primær (op-)justering fra én skattemyndigheds side ideelt set bør efterfølges af en tilsvarende (ned-)justering foretaget af den anden med henblik på at undgå dobbeltbeskatning. Det medfører, at den anden skattemyndighed vil være nødt til at reducere sit skattegrundlag med samme beløb, hvilket en skattemyndighed sandsynligvis helst vil undgå.
- **Høje efterlevelseseomkostninger**: Dobbeltbeskatning udgør allerede en betydelig omkostning for virksomheder, der opererer på tværs af grænserne. Desuden er omkostningerne til efterlevelse af skattereglerne⁹ i forbindelse med transfer pricing betragtelige. Disse omkostninger hidrører fra virksomhedernes forpligtelse til at fastslå, hvilke priser der kan betragtes som armslængdepriser, gennemføre undersøgelser og udarbejde og vedligeholde/ajourføre den tilhørende dokumentation.

⁶ I begyndelsen af BEPS-projektet i 2013 anslår OECD, at samtidig med at de metodologiske og datamæssige begrænsninger anerkendes, kan omfanget af de globale tab af selskabsskatteindtægter som følge af BEPS-praksis være på mellem 100 og 240 mia. USD om året (jf. <https://www.oecd.org/tax/beps-project-explanatory-statement-9789264263437-en.htm>); Transfer pricing-manipulation blev identificeret som en af BEPS-praksisserne. Navnlig havde BEPS-projektets aktion 8-10 til formål at forbedre vejledningen om armslængdeprincippet for at sikre, at det, der dikterer resultatet, er den økonomiske virkelighed snarere end den papirbaserede virkelighed. I den forbindelse har den endelige rapport om aktion 8-10 til formål at tilpasse transfer pricing-resultaterne til den multinationale koncerns værdiskabelse.

⁷ OECD's officielle statistikker viser, at antallet af igangværende mutual agreement-procedurer, der blev aktiveret for at løse problemer med dobbeltbeskatning som følge af transfer pricing-sager, ved udgangen af 2021 er steget med 33 % i forhold til 2016 (ved udgangen af 2021 var resultatet 6000 verserende sager efter mutual agreement-procedurer mod 4500 ved udgangen af 2016). OECD's statistikker over gensidige aftaleprocedurer findes på: <https://www.oecd.org/tax/dispute/mutual-agreement-procedure-statistics-2021-inventory-trends.htm#tpcases>. EU's officielle statistikker over gensidige aftaleprocedurer i henhold til voldgiftskonventionen viser en stigning i antallet af transfer pricing-tvister mellem medlemsstaterne på 17 % i forhold til det foregående år (medlemsstaternes samlede opgørelse over gensidige aftaleprocedurer ved udgangen af 2020 var på 2213, mens medlemsstaternes samlede opgørelse over gensidige aftaleprocedurer ved udgangen af 2019 var på 1889). EU's statistikker over gensidige aftaleprocedurer findes her: https://taxation-customs.ec.europa.eu/taxation-1/statistics-apas-and-maps-eu_en.

⁸ Ifølge en undersøgelse om transfer pricing, der er offentliggjort af Ernst & Young (og er tilgængelig på http://www.ey.com/global/content.nsf/International/2007-2008_Transfer_Pricing_Global_Survey), er en af årsagerne til, at virksomheder anser transfer pricing for at være et højt prioriteret skattespørgsmål, dets forbindelse til dobbeltbeskatning. I henhold til undersøgelsen (interviews med 850 multinationale selskaber i 24 lande (heraf 11 EU-medlemsstater)) har 42 % af tilfældene af justeringer ifølge virksomhederne givet anledning til permanent dobbeltbeskatning. Dette skyldes først og fremmest, at virksomhederne generelt ikke henviser sager til mutual agreement-procedurer, da de mener, at procedurerne er for langvarige og dyre.

⁹ I henhold til den selskabsskatteundersøgelse, som Europa-Kommissionen gennemførte i 2001 (Beskatning i det indre marked. SEC (2001) 582 final), brugte mellemstore multinationale foretagender ca. 1-2 mio. EUR om året på at overholde transfer pricing-reglerne. Store multinationale foretagender afholder omkostninger til efterlevelse af transfer pricing-reglerne for ca. 4-5,5 mio. EUR om året.

Disse skattemæssige barrierer for virksomhederne er til hinder for et velfungerende indre marked og modvirker muligheden til at udnytte potentialet i form af effektivitetsgevinster. Som følge heraf undermineres det indre markeds konkurrenceevne.

Dette forslag har til formål at forenkle skattereglerne ved at øge den skattemæssige sikkerhed for virksomheder i EU og dermed mindske risikoen for tvister og dobbeltbeskatning og de dermed forbundne efterlevelsomkostninger for på den måde at forbedre det indre markeds konkurrenceevne og effektivitet. Et tydeligt resultat af både de målrettede og offentlige høringer var virksomhedernes ønske om beskatning og, mere generelt, retssikkerhed. Skattemæssig sikkerhed har altid været en høj prioritet for erhvervslivet, og fremhæves ofte som et større problem end skattesatsen. Det er blevet et stadig mere kritisk spørgsmål på grund af det store antal ambitiøse reformer af den internationale selskabsbeskatning i de seneste år.

Dette mål nås ved at: 1) indarbejde armslængdeprincippet i EU-retten, 2) harmonisere de vigtigste transfer pricing-regler, 3) præcisere status og rolle for OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser, og 4) skabe mulighed for inden for Unionen at fastsætte fælles bindende regler for specifikke interne afregningspriser inden for rammen af OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser.

Forslaget vil sikre en gradvis udvikling af fælles og konsekvente tilgange blandt medlemsstaternes skattemyndigheder til fortolkningen og anvendelsen af transfer pricing-reglerne gennem indførelse af armslængdeprincippet i EU-retten og præcisering af rolle og status for OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser. Udsigten til, at der fastsættes fælles bindende regler for medlemsstaterne om specifikke transaktioner inden for rammerne af OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser, bør desuden forbedre virksomhedernes modstandsdygtighed i Unionen, mindske forvridninger og bidrage til lige konkurrencevilkår på det indre marked.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag til direktiv er i fuld overensstemmelse med eksisterende EU-politikker for direkte beskatning. Det følger op på Kommissionens og Unionens bestræbelser som led i den skattepolitiske dagsorden på at skabe en robust, effektiv og retfærdig skattemæssig ramme, der giver solide indtægter og fremmer vækst som fastsat i meddelelsen om erhvervsbeskatning i det 21. århundrede i 2021¹⁰. Dette politiske initiativ er i overensstemmelse med bestræbelserne på at give virksomhederne skattemæssig sikkerhed og lige konkurrencevilkår, samtidig med at det sikres, at de nationale regeringer kan få adgang til rimelige og stabile selskabsskatteindtægter.

I 2016 blev direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse (ATAD)¹¹ vedtaget for at sikre en koordineret gennemførelse i medlemsstaterne af centrale foranstaltninger til bekæmpelse af skatteundgåelse som følge af det interne projekt vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud og for at fastsætte en række specifikke og generelle regler til

¹⁰ Meddelelse om erhvervsbeskatning i det 21. århundrede se: https://taxation-customs.ec.europa.eu/communication-business-taxation-21st-century_en.

¹¹ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/da/TXT/?uri=celex%3A32016L1164>).

bekæmpelse af skattemisbrug. Det blev ændret i 2017 for at medtage yderligere regler til bekæmpelse af skatteundgåelse i forbindelse med mismatch mellem skattesystemerne¹².

Parallelt hermed er direktivet om administrativt samarbejde (DAC)¹³ siden dets vedtagelse i 2011 blevet revideret og udvidet ved flere lejligheder for at muliggøre en omfattende og rettidig udveksling af skatterelaterede oplysninger mellem skattemyndighederne i hele EU for at understøtte håndhævelsen af medlemsstaternes skatteregler.

Navnlig er DAC3¹⁴ og DAC6¹⁵ af særlig relevans for dette forslag på grund af deres forbindelse til transfer pricing. I henhold til DAC3 udveksler de nationale kompetente myndigheder bl.a. automatiske oplysninger vedrørende såkaldte forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger¹⁶. DAC6 regulerer den automatiske udveksling af oplysninger om indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger, som er blevet indberettet af mellemmand eller af det relevante skattesubjekt. De indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger identificeres på grundlag af en række "kendetegn", som omfatter forskellige indikatorer for en potentiel risiko for skatteundgåelse. Kendetegn E vedrører ordninger, der er relevante for transfer pricing.

Forslaget er også i overensstemmelse med tidligere materiale fra det Fælles EU-forum for interne Afregningspriser (JTPF)¹⁷, som er en ekspertgruppe, der blev oprettet af Kommissionen i 2002 med henblik på at foreslå pragmatiske, ikkelovgivningsmæssige løsninger på praktiske problemer ved transfer pricing-praksis i EU. JTPF arbejdede inden for rammerne af OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser og arbejdede på grundlag af konsensus. På grundlag af det arbejde, der er udført af JTPF, iværksatte Kommissionen en række koordinerede foranstaltninger, enten vejledning eller anbefalinger, som alle efterfølgende blev godkendt af Rådet. En af disse er adfærdskodeksen for transfer pricing-dokumentation for forbundne foretagender i Den Europæiske Union (EU TPD-adfærdskodeksen)¹⁸, som i store træk følges af medlemsstaterne. JTPF's mandat udløb i marts 2019 og blev ikke forlænget.

¹² Rådets direktiv (EU) 2017/952 af 29. maj 2017 om ændring af direktiv (EU) 2016/1164, for så vidt angår hybride mismatch med tredjelande (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/da/TXT/?uri=CELEX%3A32017L0952>).

¹³ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/da/ALL/?uri=CELEX%3A32011L0016>).

¹⁴ Rådets direktiv (EU) 2015/2376 af 8. december 2015 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/da/ALL/?uri=CELEX%3A32015L2376>).

¹⁵ Rådets direktiv (EU) 2018/822 af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex%3A32018L0822>).

¹⁶ En forhåndsgodkendt prisfastsættelsesordning henviser til enhver aftale, meddelelse eller ethvert andet instrument eller tiltag med tilsvarende virkninger, der på forhånd fastlægger et passende sæt kriterier for fastsættelse af den koncerninterne afregningspris for grænseoverskridende transaktioner mellem forbundne foretagender eller henførelse af overskud til et fast driftssted.

¹⁷ Læs mere om Fælles EU-forum for interne Afregningspriser (JTPF) her: https://taxation-customs.ec.europa.eu/joint-transfer-pricing-forum_en.

¹⁸ Rådets resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet af 27. juni 2006 om en adfærdskodeks for transfer pricing-dokumentation for forbundne foretagender i Den Europæiske Union (EU TPD) (2006/C 176/01) <https://eur-lex.europa.eu/legal->

Voldgiftskonventionen¹⁹ supplerer også forslaget. Den indfører en procedure til bilæggelse af tvister, hvori der forekommer dobbeltbeskatning mellem virksomheder i forskellige medlemsstater som følge af en opjustering af overskuddet i et foretagende i en medlemsstat. Selv om de fleste bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster indeholder en bestemmelse om en tilsvarende nedjustering af det pågældende forbundne foretagendes overskud, pålægger de generelt ikke de kontraherende stater en bindende forpligtelse til at afskaffe dobbeltbeskatning. Voldgiftskonventionen indeholder bestemmelser om ophævelse af dobbeltbeskatning ved aftale mellem de kontraherende stater, herunder om nødvendigt ved henvisning til en udtalelse fra et uafhængigt rådgivende organ. Voldgiftskonventionen forbedrer således betingelserne for grænseoverskridende aktiviteter i det indre marked.

Ud over voldgiftskonventionen kan skatteyderne gøre brug af de nye regler om bilæggelse af skattetvister, der har været gældende siden den 1. juli 2019. De er fastsat i Rådets direktiv om mekanismer til bilæggelse af skattetvister i Den Europæiske Union²⁰ og medfører en betydelig forbedring med hensyn til bilæggelse af skattetvister, da de sikrer, at virksomheder og borgere hurtigere og mere effektivt kan bilægge tvister vedrørende fortolkningen og anvendelsen af skatteoverenskomster. De nye regler omfatter også spørgsmål vedrørende dobbeltbeskatning, der opstår, når to eller flere lande påberåber sig retten til at beskatte samme indkomst eller overskud for et selskab eller en person. Dette kan f.eks. ske på grund af en uoverensstemmelse i de nationale regler eller forskellige fortolkninger af transfer pricing-reglerne i en bilateral skatteoverenskomst.

Endelig forpligtede Kommissionen sig i juli 2020 til sammen med interesserede medlemsstater at udvikle en EU-ramme for samarbejdsbaseret overholdelse, der almindeligvis kaldes "European Trust and Cooperation Approach" (ETACA)²¹. Formålet er at skabe en klar, EU-dækkende ramme for en forebyggende dialog mellem skattemyndighederne og erhvervsskattesubjekterne med henblik på at stimulere en forebyggende dialog, der kan føre til, at skattemyndighederne foretager en risikovurdering på højt niveau af den transfer pricing-politik, der er indført af store multinationale foretagender. Som følge heraf modtager virksomhederne støtte i deres internationalisering for at undgå dobbeltbeskatningsproblemer og reducere omkostningerne til efterlevelse af skattereglerne. En pilotfase af programmet blev afsluttet i marts 2023, og Kommissionens tjenestegrene er i øjeblikket i færd med at vurdere, om og hvordan programmet kan videreføres permanent.

Endelig støtter Kommissionen fortsat gennemførelsen af sin dagsorden for retfærdig og enkel beskatning, såsom ovennævnte direktiver, gennem instrumentet for teknisk støtte²² og andre EU-programmer.

[content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2006.176.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2006%3A176%3AFULL](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2006.176.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2006%3A176%3AFULL)

¹⁹ Konvention om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (90/463/EØF).

²⁰ Rådets direktiv (EU) 2017/1852 af 10. oktober 2017 om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/da/ALL/?uri=CELEX%3A32017L1852>).

²¹ Se ETACA's websted her: https://taxation-customs.ec.europa.eu/eu-cooperative-compliance-programme/european-trust-and-cooperation-approach-etaca-pilot-project-mnes_en.

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag til direktiv er i overensstemmelse med Kommissionens SMV-strategi for beskatning og SMV'er²³. De fleste SMV'er anser skatteanliggender for at være det mest byrdefulde politikområde, der påvirker dem. SMV'er har mange vanskeligheder med hensyn til skatteanliggender, f.eks.: direkte beskatning (indkomst, kapital, dobbeltbeskatning osv.), omkostninger til efterlevelse af skattereglerne og den administrative byrde, der følger af skattereglerne. Eftersom vores forslag har til formål at skabe en fælles tilgang til transfer pricing og dermed skabe større skattemæssig sikkerhed for virksomheder i hele Unionen uanset deres størrelse, vil SMV'er også drage fordel af en mere harmoniseret tilgang, som kan føre til en reduktion af omkostningerne til efterlevelse af skattereglerne samt øget sikkerhed for skattemyndighederne i de forskellige medlemsstater.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for lovgivningsmæssige initiativer på skatteområdet er artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Selv om der ikke henvises udtrykkeligt til direkte beskatning, henviser artiklen til direktiver om indbyrdes tilnærmelse af nationale love som dem, der direkte indvirker på det indre markeds oprettelse eller funktion. Det følger heraf, at direktiver i henhold til artikel 115 i TEUF er det rette retlige instrument for Unionen på dette område. På grundlag af artikel 288 i TEUF er direktiver bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, men det overlades til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), skal der kun handles på EU-plan, hvis de forventede mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne selv, og ydermere bedre kan nås på EU-plan på grund af omfanget eller virkningerne af det påtænkte tiltag.

Problemets grænseoverskridende karakter kræver et fælles initiativ i hele det indre marked. Da transfer pricing-transaktioner pr. definition er grænseoverskridende, kan de kun håndteres ved at vedtage lovgivning på EU-plan. Initiativet er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet en individuel ukoordineret indsats fra medlemsstaternes side kun vil bidrage til den nuværende fragmentering af de retlige rammer for transfer pricing og ikke nå de tilsigtede resultater. En fælles tilgang for alle medlemsstater ville have den største chance for at nå de tilsigtede mål.

Et lovgivningsinitiativ er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union.

- **Proportionalitetsprincippet**

De påtænkte foranstaltninger går ikke videre end det nødvendige minimumsbeskyttelsesniveau for det indre marked og er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Direktivet sikrer en fælles tilgang for de centrale transfer pricing-

²³ Se webstedet for beskatning og SMV'er: https://single-market-economy.ec.europa.eu/smes/sme-strategy/taxation-and-smes_en.

principper og fastsætter målrettede regler for specifikke transaktioner, hvor der kan skabes størst merværdi for Unionen. En fælles standard for armslængdeprincippet og en mere harmoniseret tilgang til transfer pricing bør føre til en mindre fragmenteret anvendelse og fortolkning af armslængdeprincippet i hele Unionen, hvilket bør reducere antallet af tvister, retssager og de samlede efterlevelseseomkostninger for virksomheder, der opererer på tværs af Unionen.

På denne baggrund går forslaget til direktiv ikke videre, end hvad der nødvendigt for at nå målene, og det er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

- **Valg af retsakt**

Forslaget er et direktiv, som er det eneste instrument, der er tilladt i henhold til retsgrundlaget i artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Der findes ingen eksisterende EU-lovgivning vedrørende transfer pricing, og der blev derfor ikke foretaget efterfølgende evalueringer eller kvalitetskontroller.

- **Høringer af interessenter**

En indkaldelse af feedback og en onlineundersøgelse om det bredere BEFIT-initiativ blev offentliggjort fra den 13. oktober 2022 til den 26. januar 2023. Høringsaktiviteterne affødte i alt 123 bidrag. Blandt disse er der 46 feedbackbidrag, 77 svar på den offentlige høringsundersøgelse, hvoraf 29 omfattede skriftlige svar. Alle bidrag fra interessenter blev taget i betragtning i konsekvensanalysen.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen hørte og modtog input fra forskellige kilder under udarbejdelsen af forslaget. Kommissionen tog bl.a. udgangspunkt i offentligt tilgængelige oplysninger, rådførte sig med OECD's sekretariat og modtog input fra akademikere, der var specialiseret i transfer pricing, ved at arrangere en virtuel paneldiskussion.

- **Konsekvensanalyse**

Der blev foretaget en konsekvensanalyse for at forberede BEFIT-initiativet, som dette forslag er en del af. Udkastet til konsekvensanalysen blev forelagt for Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol den 26. april 2023. Efter et møde den 24. maj 2023 afgav Udvalget for Forskriftskontrol en positiv udtalelse med forbehold den 26. maj 2023 og foreslog nogle områder, hvor der kunne ske yderligere forbedringer med hensyn til omkostninger og fordele ved det samlede BEFIT-initiativ. Der blev ikke ajourført yderligere specifikke data i forbindelse med dette forslag. Resuméet, der ledsager konsekvensanalysen, er offentliggjort på følgende link: [\[tilføjes senere\]](#)

Konsekvensanalysen, som revideret efter anbefalingerne fra Udvalget for Forskriftskontrol, undersøgte referencescenariet (dvs. ingen ændring) og to løsningsmodeller:

Løsningsmodel 1: Medtagelse af OECD's armslængdeprincip og retningslinjerne for koncerninterne afregningspriser i EU-retten

Denne løsningsmodel handler om at harmonisere transfer pricing-standarderne i Unionen i form af principbaseret lovgivning. Armslængdeprincippet vil blive integreret i EU-retten. Desuden vil retsakten præcisere status og rolle for OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser og henvise til den seneste udgave heraf for så vidt angår fortolkningen af armslængdeprincippet. Retningslinjerne vil således blive omdannet til et bindende redskab, men dette vil udelukkende vedrøre den (seneste) udgave, som vil blive indarbejdet i EU-retten, ikke nogen revisioner heraf. Målet vil være at sikre, at medlemsstaterne følger samme princip og har en fælles tilgang til anvendelsen af interne afregningspriser.

Løsningsmodel 2: Medtagelse af OECD's armslængdeprincip og retningslinjerne for koncerninterne afregningspriser i EU-retten sammen med en gradvis udvikling af fælles tilgange til praksis for anvendelse af interne afregningspriser.

Denne løsningsmodel bygger på løsningsmodel 1 og har ikke kun til formål at sikre, at EU-medlemsstaterne anvender det samme princip, men går et skridt videre i gennemførelsen af en mekanisme, der sikrer koordinering af synspunkter og fortolkninger af OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser blandt medlemsstaterne.

Som i løsningsmodel 1 vil armslængdeprincippet blive indarbejdet i EU-retten, og lovgivningen vil præcisere OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningsprisers rolle og status, men disse vil også blive suppleret af en mekanisme til koordinering af deres fortolkning og anvendelse på EU-plan. Dette omfatter desuden flere bestemmelser, der fastsætter de grundlæggende transfer pricing-regler. Denne løsningsmodel vil endvidere fastsætte specifikke regler til bekæmpelse af misbrug i forbindelse med transfer pricing. Det vil også opfordre til, at der nedsættes en ekspertgruppe, der skal drøfte og nå til enighed om fortolkningen af armslængdeprincippet, der sikrer en koordineret fortolkning og tilgang til praktiske problemer, der opstår som følge af transfer pricing-praksis i Unionen.

De to løsningsmodeller er blevet sammenlignet ud fra følgende kriterier: effektivitet, produktivitet, sammenhæng og proportionalitet. I konsekvensanalysen konkluderedes det, at løsningsmodel 2 var den foretrukne løsning.

Dette forslag afspejler løsningsmodel 2, dog med mindre ændringer. For det første indeholder forslaget ingen specifik regel om bekæmpelse af misbrug. Forslaget behandler imidlertid spørgsmålet om nedjusteringer som en systematisk regel i overensstemmelse med tilgangen i OECD's modeloverenskomst. For det andet forventes bindende regler for visse transaktioner nu at blive udstedt i form af Rådets gennemførelsesretsakter efter forslag fra Kommissionen.

Kommissionen mener, at der vil opstå en positiv økonomisk virkning som følge af lavere efterlevelseshomkostninger både for skattemyndighederne og skattesubjekterne på grund af større skattemæssig sikkerhed og dermed færre skattetvister. De sociale og miljømæssige virkninger forventes at være temmelig begrænsede.

Grundlæggende rettigheder

De grundlæggende rettigheder, navnlig kravene vedrørende beskyttelse af personoplysninger i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse ("GDPR")²⁴, beskyttes. Personoplysningerne vil kun blive behandlet i det omfang og kun så længe, det er strengt nødvendigt, for at deres kompetente myndigheder kan sikre overholdelse af deres nationale

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).

skattelovgivning og mindske risikoen for skattesvig, skatteunddragelse eller skatteundgåelse i medlemsstaterne, navnlig ved at kontrollere, at transfer pricing-reglerne i dette direktiv anvendes korrekt.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

De vigtigste budgetmæssige konsekvenser af initiativet for Kommissionen omfatter yderligere menneskelige ressourcer til dækning af de nye opgaver og nedsættelse af en ekspertgruppe. Denne ekspertgruppe skal bestå af eksperter inden for transfer pricing og vil give Kommissionen viden og ekspertise til at overveje, hvilke elementer der bør være omfattet af de gennemførelsesretsakter, som den vil foreslå Rådet. Finansieringsoversigten indeholder nærmere oplysninger om de nødvendige menneskelige og administrative ressourcer.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen foretager en første evaluering af direktivet, fem år efter at de nationale bestemmelser til gennemførelsen heraf er trådt i kraft, og derefter hvert femte år.

Med henblik på at overvåge og evaluere gennemførelsen af direktivet forelægger medlemsstaterne hvert år Kommissionen data, der afspejler relevante oplysninger om, hvordan direktivet fungerer. De relevante oplysninger skal fastlægges ved hjælp af en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med proceduren i forslagets artikel 17.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Forslaget kan opdeles i tre dele: 1) den første del omhandler armslængdeprincippet og de mulige konsekvenser af at anvende dette princip, 2) den anden del fastlægger de centrale elementer, der er relevante for anvendelsen af armslængdeprincippet, og 3) den tredje del omfatter en mekanisme til fastlæggelse af yderligere fælles regler, der dækker et begrænset antal emner, og som vil give skattesubjekterne yderligere forenkling og skattemæssig sikkerhed med hensyn til fortolkningen og anvendelsen af armslængdeprincippet.

i) Armslængdeprincippet

Princippet

I artikel 4 præciseres det, at hvis vilkår og betingelser for grænseoverskridende koncerninterne transaktioner ikke er i overensstemmelse med armslængdeprincippet, skal de tilpasses for at afspejle de vilkår og betingelser, der ville være blevet fastsat mellem uafhængige parter, og overskuddet beskattes i overensstemmelse hermed.

I dette direktiv bør et fast driftssted behandles som et forbundet foretagende, og den generelle regel i artikel 4 er derfor også relevant for henførelsen af overskud til et fast driftssted. Som følge heraf bør de interne forbindelser mellem hovedkontoret og det faste driftssted fastlægges i overensstemmelse med armslængdeprincippet.

I henhold til armslængdeprincippet testes prisen på transaktioner mellem forbundne foretagender ("interne afregningspriser"), som kan justeres for at afspejle priserne på sammenlignelige ukontrollerede transaktioner.

For at en transaktion kan være omfattet af hovedreglen i artikel 4, skal den finde sted mellem to forbundne enheder. Det er derfor bydende nødvendigt at have en fælles definition af forbundne foretagender i Unionen. Artikel 5 indeholder den definition af forbundne selskaber, som medlemsstaterne skal gennemføre med henblik på at anvende de transfer pricing-regler, der er fastsat i dette forslag til direktiv.

Justeringer

Transfer pricing-justeringer kan inddeles i to hovedkategorier: i) dem, som en skattemyndighed foretager efter indgivelsen af selskabets selvangivelse, og som kan omfatte primære justeringer og korresponderende justeringer, og ii) de justeringer, som den skattepligtige frivilligt har foretaget inden indgivelsen af selskabets selvangivelse, og som benævnes kompenserende justeringer.

Artikel 6 indeholder regler for, hvordan medlemsstaterne skal håndtere primære og korresponderende justeringer. De primære justeringer vedrører forøgelsen af et selskabs skattepligtige overskud som følge af grænseoverskridende transaktioner med et forbundet foretagende, der ikke er gennemført på armslængdevilkår. Korresponderende justeringer foretages som reaktion på en primær justering og har til formål at fjerne enhver eventuel dobbeltbeskatning, der kan opstå som følge af en primær justering. Når en skattemyndighed øger et selskabs skattepligtige overskud i én skattejurisdiktion (ved hjælp af en primær justering), kan en korresponderende justering være nødvendig for at sænke dette selskabs skyldige skat i den anden berørte skattejurisdiktion.

Hovedformålet med artikel 6, stk. 1, er at sikre, at medlemsstaterne har indført en passende mekanisme, der sætter dem i stand til at foretage en korresponderende justering, når der foretages en primær justering i en anden jurisdiktion. Hvis der ikke foretages nogen korresponderende justering, er det sandsynligt, at skattesubjekter, der opererer på tværs af grænserne, vil blive udsat for dobbeltbeskatning, hvilket bør undgås. I den forbindelse bør medlemsstaterne have mulighed for at foretage korresponderende justeringer, og de bør overveje ikke at begrænse gennemførelsen af en sådan justering i forbindelse med mutual agreement-procedurer, men f.eks. også som følge af en hasteprocedure, når der ikke er tvivl om, at den primære justering er velbegrundet, eller som følge af fælles revisioner.

I nogle tilfælde kan der være legitime grunde til, at der ikke foretages en korresponderende justering. Medlemsstaterne bør ikke foretage korresponderende justeringer, hvis: i) den primære justering ikke anses for at være i overensstemmelse med armslængdeprincippet, ii) den primære justering ikke fører til beskatning af et overskudsbeløb i en anden jurisdiktion, som det forbundne foretagende i den relevante medlemsstat allerede er blevet beskattet af, iii) når et tredjeland's jurisdiktion er involveret, med hvilket der ikke er indgået nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst. I mangel af en primær justering kan medlemsstaten kun foretage en nedjustering, hvis i) nedjusteringen er i overensstemmelse med armslængdeprincippet, ii) et beløb svarende til nedjusteringen inkluderes i det forbundne foretagendes overskud i den anden jurisdiktion, iii) hensigten om at foretage en nedjustering er meddelt de relevante jurisdiktioner. Dette har til formål at sikre, at medlemsstaterne kan bevare deres nationale skattemæssige suverænitet og retten til at vurdere, om den primære justering er i overensstemmelse med armslængdeprincippet, og om der hverken er tale om dobbeltbeskatning eller dobbelt ikkebeskatning.

En "kompenserende justering" er defineret i glossaret i OECD's retningslinjer for interne afregningspriser som "en justering, hvorved skattesubjektet rapporterer en koncernintern

skatteafregningspris, som efter skattesubjektets opfattelse er en armslængdepris for en kontrolleret transaktion, selv om denne pris afviger fra det beløb, der faktisk er opkrævet mellem de to forbundne foretagender". Kompenserende reguleringer er imidlertid en årsag til dobbeltbeskatning, da de normalt ikke anerkendes i alle jurisdiktioner med den begrundelse, at selvangivelsen bør afspejle de faktiske transaktioner. For at undgå retssager og etablere en fælles tilgang til kompenserende justeringer i Unionen fastsættes det i artikel 7, på hvilke betingelser medlemsstaterne bør anerkende en kompenserende justering. Denne bestemmelse er inspireret og bør fortolkes sammenholdt med rapport JTPF/009/FINAL/2013/EN²⁵ om kompenserende reguleringer, der blev godkendt af Fælles EU-forum for interne Afregningspriser i 2013.

ii) Fælles centrale elementer

Nøjagtig afgrænsning af de kommercielle og finansielle forbindelser

I henhold til direktivets artikel 8 skal transfer pricing-resultaterne fastlægges i overensstemmelse med de forbundne parter faktiske adfærd i forbindelse med transaktionens aftalevilkår. For at nå dette mål kræver bestemmelsen en omhyggelig afgrænsning af den faktiske transaktion mellem de forbundne foretagender ved at analysere de aftalemæssige forhold mellem parterne sammenholdt med parternes adfærd. I den forbindelse skal det kritiske først skridt i en transfer pricing-analyse være nøjagtigt at definere transaktionerne mellem virksomhederne ved at analysere deres økonomiske relevante egenskaber, som afspejlet ikke alene i aftalerne mellem parterne, men også i deres adfærd og eventuelt andre relevante forhold. Aftalevilkårene bør være udgangspunktet for analysen, og i det omfang adfærden eller andre forhold ikke er i overensstemmelse med den skriftlige kontrakt, bør parternes adfærd (snarere end betingelserne i den skriftlige kontrakt) tages som den bedste dokumentation for den eller de faktiske transaktioners gennemførelse.

Transfer pricing-metoder

I overensstemmelse med kapitel III i OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser henvises der i artikel 9 i forslaget til direktiv til følgende primære transfer pricing-metoder.

"Den fri markedspris" metode" sammenligner prisen, der opkræves for varer eller tjenester, der overføres i en kontrolleret transaktion, med den pris, der opkræves for en ejendom eller tjeneste, der overføres i en sammenlignelig ukontrolleret transaktion på sammenlignelige betingelser. Hvis der er forskel mellem de to priser, kan dette indikere, at betingelserne for de forbundne foretagenders kommercielle og finansielle forbindelser ikke er foregået på armslængdevilkår, og at prisen på den kontrollerede transaktion måske skal erstattes af prisen på den ukontrollerede transaktion. Den fri markedspris' metode kan anvendes på grundlag af skattesubjektets transaktioner med uafhængige foretagender (interne sammenlignelige transaktioner) eller på grundlag af transaktioner mellem andre uafhængige foretagender (eksterne sammenlignelige transaktioner). Selv om denne metode potentielt er tilgængelig for alle typer transaktioner, er produktsammenlignelighedskravet for at kunne anvende den på en rimeligt pålidelig måde særlig høj, fordi enhver produktforskel i væsentlig grad kan påvirke

²⁵ Rapport fra det Fælles EU-forum for interne Afregningspriser om kompenserende justeringer (JTPF/009/FINAL/2013/EN): https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2016-09/jtpf_009_final_2013_en.pdf.

transaktionsprisen, mens det ofte ikke er praktisk muligt at fastsætte rimeligt nøjagtige sammenlignelighedsjusteringer for den slags produktforskelle.

"Videresalgsprismetoden" er baseret på den pris, hvortil et produkt, som er blevet købt af et forbundet foretagende, videresælges til et uafhængigt foretagende. Denne pris ("videresalgsprisen") nedsættes derefter med en passende bruttomargen ("videresalgsprisavancen"), der fastsættes på grundlag af bruttoavancer i sammenlignelige ukontrollerede transaktioner, og som repræsenterer det beløb, som videreforhandleren ville søge for at dække sine salgsudgifter og andre driftsudgifter og i lyset af de udførte funktioner (under hensyntagen til anvendte aktiver og påtagne risici) med henblik på at opnå en passende fortjeneste. Det tilbageværende beløb efter fradrag af bruttoavancen, kan efter justering for andre omkostninger, som er forbundet med købet af produktet, f.eks. toldafgift, betragtes som en armslængdepris for den oprindelige overdragelse af varer mellem de forbundne foretagender.

"Kostpris-plus-avancemetoden" begynder med de omkostninger, som leverandøren af varer eller tjenester har afholdt i forbindelse med en kontrolleret transaktion vedrørende varer, der overføres, eller tjenesteydelser, der leveres til et forbundet foretagende. Disse omkostninger tillægges derefter en passende avance, der fastsættes på grundlag af en referenceavance, som leverandørerne har opnået i sammenlignelige ukontrollerede transaktioner, for at opnå en passende fortjeneste i lyset af de udførte funktioner og markedsvilkårene. En sådan armslængdeavance kan fastsættes på grundlag af den avance, som den samme leverandør opnår i sammenlignelige ukontrollerede transaktioner (en intern sammenlignelig transaktion), eller på grundlag af den avance, som et uafhængigt foretagende ville have opnået i sammenlignelige transaktioner (ekstern sammenlignelig transaktion). Generelt vil kostpris-plus-metoden anvende avancer beregnet på grundlag af direkte og indirekte produktions- eller leveringsomkostninger, men før foretagendets driftsomkostninger (f.eks. overheadomkostninger).

I den "transaktionsbestemte nettoavancemetode" sammenlignes nettoavancen med et passende grundlag (f.eks. omkostninger, omsætning, aktiver), som et skattesubjekt opnår ved en kontrolleret transaktion (eller fra transaktioner, der er egnede til at aggregere og betragte sammen) med nettoavancen ved sammenlignelige ukontrollerede transaktioner. Et skattesubjekts armslængdenettoavance fra den eller de kontrollerede transaktioner kan fastsættes på grundlag af den nettoavance, som det samme skattesubjekt opnår ved sammenlignelige ukontrollerede transaktioner (interne sammenlignelige transaktioner), eller på grundlag af nettoavancen i sammenlignelige transaktioner med et uafhængigt foretagende (eksterne sammenlignelige transaktioner). I de tilfælde, hvor nettoavancen opvejes mod omkostninger eller omsætning, anvendes den transaktionsbestemte nettoavancemetode på samme måde som henholdsvis kostpris-plus-avancemetoden og videresalgsprismetoden, bortset fra at den sammenligner den nettoavance, der opnås ved kontrollerede og ukontrollerede transaktioner (efter fradrag af relevante driftsomkostninger) i stedet for at sammenligne bruttoavancen ved videresalg eller bruttoavancen tillagt omkostninger. Funktionsmæssig sammenlignelighed er generelt af større betydning end varernes sammenlignelighed ved anvendelsen af den transaktionsbestemte nettoavancemetode.

Ved "avancefordelingsmetoden" identificeres det samlede overskud fra de kontrollerede transaktioner, som de forbundne foretagender er involveret i, og dette overskud fordeles derefter mellem de forbundne foretagender på et økonomisk gyldigt grundlag med henblik på at tilnærme fordelingen af det overskud, der ville være blevet aftalt på armslængdevilkår mellem uafhængige foretagender. Det økonomisk gyldigt grundlag kan understøttes af

uafhængige markedsdata (f.eks. ukontrollerede joint venture-aftaler) eller interne data. De typer interne data, der er relevante for fordelingen af det samlede overskud mellem de forbundne foretagender ("fordelingsfaktor(er)"), afhænger af sagens faktiske forhold og omstændigheder og kan f.eks. omfatte fordelingsnøgler vedrørende de forbundne foretagenders respektive salgs-, forsknings- og udviklingsudgifter, driftsudgifter, aktiver eller antal medarbejdere. Fordelingsfaktorerne bør afspejle parternes respektive bidrag til indtægtsskabelsen fra den kontrollerede transaktion og være rimeligt uafhængige af transfer pricing-formuleringen (dvs. den bør være baseret på objektive data (f.eks. salg til ikkeforbundne parter) og ikke på data vedrørende vederlag for kontrollerede transaktioner (f.eks. salg til forbundne foretagender).

Det samlede overskud kan fordeles mellem de forbundne foretagender på grundlag af en restbeløbs- eller en bidragsanalyse.

I restbeløbsanalysen identificeres og henføres rutinemæssige overskud, der kan henføres til bidrag, som kan benchmarkes nøjagtige, dvs. typisk mindre komplekse bidrag, for hvilke der kan findes nøjagtige sammenligningsgrundlag, i første omgang til de forbundne foretagender. Normalt vil dette indledningsvise vederlag blive fastsat ved at anvende en af de traditionelle transaktionsmetoder eller en transaktionsbestemt nettoavancemethode til at bestemme vederlaget for sammenlignelige transaktioner mellem uafhængige foretagender. Det ville således normalt ikke tage højde for det afkast, der ville blive genereret af en anden kategori af bidrag, som kan være unik og værdifuld, og/eller som kan tilskrives en høj grad af integration eller en fælles påtagelse af væsentlige økonomiske risici. I anden omgang vil et eventuelt resterende overskud (eller tab) efter hensyntagen til de overskud, der kan henføres til den første kategori af bidrag, være baseret på en analyse af den relative værdi af den anden kategori af bidrag fra parterne.

I bidragsanalysen fordeles det samlede overskud straks mellem de forbundne foretagender i modsætning til restbeløbsanalysen på grundlag af den relative værdi af bidragene fra hvert af de forbundne foretagender, der indgår i den kontrollerede transaktion.

Forslaget indeholder ikke nogen præferencer med hensyn til nogen af de i listen anførte anerkendte transfer pricing-metoder. Den regel, som fremgår af artikel 10, skal anvendes, og den mest hensigtsmæssige metoder bør derfor vælges under hensyntagen til den specifikke sags faktiske forhold og omstændigheder.

I artikel 9, stk. 2, bestemmes det endvidere, at en anden transfer pricing-metode end de i stk. 1 godkendte metoder kun kan anvendes, hvis det kan påvises, at i) ingen af de godkendte metoder med rimelighed kan anvendes til at fastslå, om den kontrollerede transaktion foregår på armslængdevilkår, og ii) at den pågældende anden metode giver et resultat, der er i overensstemmelse med det, der ville blive opnået af uafhængige foretagender, der gennemfører sammenlignelige ukontrollerede transaktioner under sammenlignelige omstændigheder. Det bør påhvile det skattesubjekt eller den skattemyndighed, der forsvare brugen af en anden metode end dem, der fremgår af stk. 1, at påvise, at kravene i artikel 9, stk. 2, er blevet opfyldt.

Når betingelserne i stk. 2 er opfyldt, og der anvendes en økonomisk værdiansættelsesteknik til at fastsætte en armslængdepris, skal der tages behørigt hensyn til indholdet af og

anbefalingerne i rapport JTPF/003/2017/FINAL/EN²⁶ om brugen af økonomiske værdiansættelsesteknikker ved transfer pricing, som blev godkendt af det Fælles EU-forum for interne Afregningspriser i 2017. Rapporten indeholder en omfattende beskrivelse af værdiansættelsesteknikker og de specifikke elementer, der bør tages i betragtning, når de anvendes i forbindelse med transfer pricing.

Valg af den mest hensigtsmæssige metode

I henhold til direktivets artikel 10 skal valget af transfer pricing-metode altid sigte mod at finde den mest hensigtsmæssige metode i et bestemt tilfælde.

Med henblik herpå bør processen til at udvælge den meste hensigtsmæssige transfer pricing-metode tage hensyn til transfer pricing-metodernes respektive styrker og svagheder, den påtænkte metodes hensigtsmæssighed i lyset af den kontrollerede transaktions egenskaber, hvilket navnlig fastsættes ved hjælp af en funktionsanalyse, tilgængeligheden af pålidelige oplysninger (navnlig om ukontrollerede sammenlignelige transaktioner), som er nødvendige for at kunne gøre brug af den valgte metode og/eller andre metoder, og graden af sammenlignelighed mellem de kontrollerede og de ukontrollerede transaktioner, herunder pålideligheden af eventuelle sammenlignelighedsjusteringer, kan være nødvendig at kende for at eliminere væsentlige forskelle mellem dem. Der er ikke nogen enkelt metode, der er egnet til alle tænkelige situationer, og det er heller ikke nødvendigt at bevise, at en bestemt metode ikke er egnet under omstændighederne.

Generelt er den fri markedspris' metode er en passende metode til at fastsætte en armslængdepris for a) salg af råvarer, der handles på et marked, hvor den kontrollerede transaktion og sammenlignelige ukontrollerede transaktion(er) finder sted under sammenlignelige omstændigheder, herunder på samme niveau i handelskæden (f.eks. salg til en sekundær producent, til en distributør, til en detailhandlende osv.), og b) visse fælles finansielle transaktioner, såsom udlån af penge. Markedspriser (f.eks. råvarepriser eller rentesatser) kan være offentligt tilgængelige for disse typer transaktioner.

Videresalgsprismetoden er mest nyttig, når den anvendes på salgs- og markedsføringsaktiviteter som dem, der typisk udføres af en distributør. Under visse omstændigheder kan videreforhandlerens videresalgprisavance i den kontrollerede transaktion fastsættes på grundlag af den videresalgpris, som den samme videreforhandler har på varer, der er købt og solgt i sammenlignelige ukontrollerede transaktioner (en intern sammenlignelig transaktion). Under andre omstændigheder kan videresalgprisavancen fastsættes på grundlag af den videresalgpris, som uafhængige foretagender opnår i sammenlignelige ukontrollerede transaktioner (eksterne sammenlignelige transaktioner).

Kostpris-plus-metoden er mest nyttig, når a) varer sælges af en producent, som ikke bidrager med værdifulde unikke immaterielle aktiver eller påtager sig usædvanlige risici i forbindelse med den kontrollerede transaktion, som f.eks. i forbindelse med en aftale eller en vejafgiftsordning, eller b) hvis den kontrollerede transaktion drejer sig om levering af tjenesteydelser, for hvilke udbyderen ikke bidrager med nogen værdifulde unikke immaterielle aktiver eller påtager sig usædvanlige risici.

²⁶ Rapport fra det Fælles EU-forum for interne Afregningspriser om brugen af økonomiske værdiansættelsesteknikker ved transfer pricing (JTPF/003/2017/FINAL/EN): https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-10/2017_10_16_jtpf_003_2017_en_final_en.pdf.

Den transaktionsbestemte nettoavancemetode fungerer på en måde, der ligner henholdsvis kostpris-plus-avancemetoden og videresalgsprismetoden, bortset fra at den sammenligner nettoavancen, og at den er nyttig, hvis der ikke findes nogen eller kun begrænsede offentligt tilgængelige pålidelige oplysninger om bruttoavancen om tredjeparter, og de tidligere traditionelle transaktionsmetoder derfor er vanskelige at anvende. Generelt bemærkes det, at omkostningsbaserede indikatorer for nettoavancen anvendes på fremstillings- og serviceaktiviteter, der anvendes omsætningsbaserede indikatorer anvendes på salgsaktiviteter, og aktivbaserede indikatorer anvendes på aktivintensive aktiviteter. Under alle omstændigheder bør den valgte finansielle indikator være en indikator, der: i) afspejler værdien af de funktioner, der udføres af den testede part (dvs. den part i den kontrollerede transaktion, som en finansiell indikator testes for), under hensyntagen til dennes aktiver og risici, ii) er rimeligt uafhængig af transfer pricing-formuleringen, dvs. den bør være baseret på objektive data (som f.eks. salg til ikkeforbundne parter) og ikke på data vedrørende vederlag for kontrollerede transaktioner (som f.eks. salg til forbundne foretagender), og iii) der kan måles på en rimeligt pålidelig og konsekvent måde på den kontrollerede transaktions niveau og på den eller de sammenlignelige ukontrollerede transaktioners niveau.

Ensidige metoder (videresalgsprismetoden, kostpris-plus-avancemetoden og den transaktionsbestemte nettoavancemetode) er ikke pålidelige, hvis hver part i en transaktion yder unikke og værdifulde bidrag ved den kontrollerede transaktion, eller hvis parterne gennemfører stærkt integrerede aktiviteter. I et sådant tilfælde er avancefordelingsmetoden den mest hensigtsmæssige, eftersom uafhængige parter kan fastsætte prisen på en transaktion effektivt i forhold til deres respektive bidrag og gøre, at en tosidet metode er mere hensigtsmæssig. Da disse bidrag er unikke og værdifulde, vil der desuden ikke være nogen pålidelige sammenligningsoplysninger, som kan anvendes til at fastsætte prisen på transaktionen på en mere pålidelig måde ved brug af en anden metode.

Ensidige metoder er hensigtsmæssige i tilfælde, hvor én af parterne yder alle de unikke og værdifulde bidrag, der indgår i den kontrollerede transaktion, mens den anden part ikke yder nogen unikke eller værdifulde bidrag. I så fald bør den testede part, være den part, hvorpå en transfer pricing-metode kan anvendes på den mest pålidelige måde, og for hvilken der kan findes de mest pålidelige sammenlignelige transaktioner. Den part, der ikke yder noget unikt og værdifuldt bidrag ved transaktionen, vil oftest være den part, som en ensidig transfer pricing-metode kan anvendes mest pålideligt på.

Sammenligningsanalyse

Sammenligningsanalysen er hjørnestenen i anvendelsen af armlængdeprincippet.

For at anvende armlængdeprincippet er det nødvendigt at gennemføre en sammenligningsanalyse, som i store træk består af to centrale aspekter: i) identificering af de kommercielle eller finansielle forbindelser mellem de forbundne foretagender og de vilkår og økonomisk relevante omstændigheder, der er forbundet med disse forbindelser, og ii) sammenligning af de vilkår og økonomisk relevante omstændigheder ved transaktionerne mellem de forbundne foretagender (kontrollerede transaktioner) med dem, der forekommer ved sammenlignelige transaktioner mellem uafhængige foretagender (sammenlignelige ukontrollerede transaktioner).

Med hensyn til det første aspekt fastsætter artikel 11, hvilke sammenlignelighedsfaktorer medlemsstaterne bør tage hensyn til, når de identificerer omstændighederne ved en kontrolleret transaktion. Disse faktorer er transaktionens aftalevilkår, den funktionsanalyse

(de funktioner som hvert foretagende udfører under hensyntagen til de anvendte aktiver og pådragne risici), egenskaberne ved det produkt eller den tjeneste, som er genstand for transaktionen, de økonomiske omstændigheder og forretningsstrategierne. Når først omstændighederne ved den kontrollerede transaktion er slået fast, skal den faktiske sammenligning og vurdering af, om transaktionen foregår på armslængdevilkår, finde sted. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastslå sammenligningens omfang (dvs. at der skal vælges en transfer pricing-metode), og hvad der skal sammenlignes med (dvs. at der skal identificeres en potentiel sammenlignelig ukontrolleret transaktion).

En kontrolleret og en ukontrolleret transaktion betragtes som sammenlignelige, hvis de økonomisk relevante egenskaber ved de to transaktioner og omstændighederne omkring dem ligner hinanden tilstrækkeligt til at give et pålideligt mål for et armslængderesultat.

De to transaktioner behøver ikke nødvendigvis være identiske for at være sammenlignelige. Blot bør ingen af forskellene mellem dem i væsentlig grad påvirke armslængdeprisen eller overskuddet, og hvis dette er tilfældet, bør der foretages rimeligt nøjagtige justeringer for at fjerne de væsentligste virkninger heraf.

Disse justeringer (der benævnes "sammenlignelighedsjusteringer") foretages kun, hvis virkningen af de væsentlige forskelle på pris eller overskud kan fastslås med tilstrækkelig nøjagtighed til at forbedre resultaternes pålidelighed.

I artikel 11 præciseres det endvidere, at medlemsstaterne bør sikre, at søgningen efter sammenlignelige ukontrollerede transaktioner er baseret på et gennemsigtighedsprincip. Det betyder, at skattesubjekterne bør begrunde og dokumentere søgeforløbet over for skattemyndighederne, og ligeledes, at skattemyndighederne bør give skattesubjektet de relevante oplysninger om disse trin, når de forbereder eller anfægter den slags søgninger.

I søgningen efter sammenlignelige ukontrollerede transaktioner bør der tages behørigt hensyn til anbefalingerne i rapporten JTPF/007/2016/FINAL/EN ²⁷ om brugen af sammenlignelige transaktioner i EU, som blev godkendt af det Fælles EU-forum for interne Afregningspriser i 2016.

Fastlæggelse af armslængdeintervallet

I nogle tilfælde vil anvendelsen af en prisfastsættelsesmetode give et enkelt resultat, som er det mest pålidelige mål for et armslængderesultat. I andre tilfælde kan anvendelsen af en metode give en række resultater, som gør det muligt at udlede et interval af pålidelige resultater. I overensstemmelse med bedste internationale praksis foreskriver artikel 12, at hvis anvendelsen af den mest hensigtsmæssige metode giver et talinterval, skal armslængdeintervallet fastlægges ved hjælp af kvartilafstanden. Kvartilafstanden er intervallet fra 25. til 75. percentil af de resultater, der afledes fra de ukontrollerede sammenlignelige transaktioner.

For at nedbringe antallet af tvister og sikre en fælles tilgang på tværs af Unionen, fastsættes det endvidere i denne bestemmelse, at i) et skattesubjekt ikke bør skulle foretage justeringer, hvis dets resultater falder inden for kvartilafstanden, medmindre skattemyndigheden eller skattesubjektet beviser, at en specifik anden placering inden for intervallet er berettiget af den

²⁷ Rapport af det Fælles EU-forum for interne Afregningspriser om brugen af sammenlignelige transaktioner i EU (JTPF/007/2016/FINAL/EN): <https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-04/jtpf0072017encomps.pdf>.

specifikke sags faktiske forhold og omstændigheder, ii) hvis resultatet af en kontrolleret transaktion falder uden for armslængdeintervallet, skal skattemyndighederne foretage en justering til medianen af alle resultaterne, medmindre skattesubjektet eller skatteforvaltningen beviser, at et andet punkt i intervallet fastsætter en mere pålidelige armslængdepris i det konkrete tilfælde.

Transfer pricing-dokumentation

Et vigtigt element i overholdelsen af transfer pricing-reglerne er dokumentationen for, at de relevante transaktioner er prissat i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Bilag 2 viser de grundlæggende elementer i reglerne for dokumentation og vil senere blive præciseret yderligere af Kommissionen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 13 med henblik på eventuelt at tilføje elementer såsom standardskabeloner, der fastsætter typen og indholdet af transfer pricing-oplysningerne, frister, der skal dækkes, sproglige krav samt hvilke skattesubjekter der er omfattet af dokumentationspligten.

iii) Anvendelse af armslængdeprincippet og fremtidige fælles regler på specifikke områder

For at sikre en fælles anvendelse af armslængdeprincippet vil den seneste udgave af OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser være bindende, når armslængdeprincippet anvendes i medlemsstaterne. Eftersom OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser vil blive ændret fra tid til anden, bør disse nye retningslinjer være den nye bindende referenceramme. For at sikre, at disse nye retningslinjer overholdes i medlemsstaterne, bør proceduren i henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finde anvendelse. Kommissionen kan desuden foreslå en ændring af dette direktiv for at afspejle en ændring i OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser.

For at nå målet om at skabe større sikkerhed for skattesubjekterne foreslås det at indføre yderligere fælles bindende regler på transfer pricing-området ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vil give skattesubjekterne et klart overblik over, hvad skattemyndigheder i Unionen vil betragte som acceptabelt at anvende til specifikke transaktioner, og også sikre såkaldte "safe harbours", der vil mindske regelbyrden og antallet af tvister.

I lyset af den følsomme karakter ved den slags foranstaltninger, som påvirker den nationale udøvende og håndhævende magt for så vidt angår direkte beskatning, udøvelsen af beskatningsrettigheder tildelt ved bilaterale eller multilaterale skatteoverenskomster, der forhindrer dobbeltbeskatning eller dobbelt ikkebeskatning, og på grund af de potentielle økonomiske konsekvenser for medlemsstaternes beskatningsgrundlag, bør Rådet i henhold til dette direktiv gives gennemførelsesbeføjelser til at vedtage afgørelser på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om transfer pricing

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²⁸,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁹,
efter en særlig lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- 1) Transfer pricing henviser til fastsættelsen af priser på transaktioner på tværs af grænserne mellem forbundne foretagender inden for en multinational koncern. Eftersom skatteberegninger generelt er baseret på regnskaber på enhedsniveau, påvirker priserne eller de andre betingelser, hvorpå grænseoverskridende transaktioner mellem forbundne foretagender gennemføres, de relevante enheders indtægter og/eller udgifter i forbindelse med disse transaktioner, og de vil som følge heraf påvirke det skattemæssige overskud, hver koncernenhed registrerer i den jurisdiktion, den er aktiv inden for.
- 2) Den globalt anerkendte standard for fastsættelse af priser mellem forbundne foretagender til skattemæssige formål er det såkaldte "armslængdeprincip". Ifølge armslængdeprincippet skal de enkelte medlemmer af en multinational koncern gennemføre transaktioner med hinanden, som var de uafhængige tredjeparter. Transaktionerne mellem to forbundne foretagender skal med andre ord afspejle det resultat, der ville være blevet opnået, hvis parterne ikke var forbundne, dvs. hvis parterne var uafhængige af hinanden og resultatet (pris eller avancer) blev bestemt af (uafhængige) markeds kræfter.
- 3) Hvis medlemsstaterne anvender eller fortolker armslængdeprincippet forskelligt, skaber de situationer, der kan skade det indre marked. Inkonsekvent anvendelse af transfer pricing-reglerne kan ikke alene føre til dobbeltbeskatning, men også give mulighed for overførsel af overskud og skatteundgåelse. Den form for inkonsekvens udgør en alvorlig skattemæssig hindring for virksomheder, der opererer på tværs af grænser, og vil sandsynligvis medføre økonomiske forvridninger og ineffektivitet samt have en negativ indvirkning på investeringer og vækst på tværs af grænserne.

²⁸ EUT C af , s. .

²⁹ EUT C af , s. .

- 4) Dette direktiv fastsætter regler til at sikre en fælles anvendelse af armslængdeprincippet i hele Unionen med henblik på at øge den skattemæssige sikkerhed og reducere tilfældene af dobbeltbeskatning samt dobbelt ikkebeskatning.
- 5) Medlemsstaterne bør for at sikre, at armslængdeprincippet anvendes på en ensartet måde på tværs af Unionen, anvende en fælles definition af forbundne foretagender. For at sikre ligebehandling bør et fast driftssted i forbindelse med dette direktiv behandles som et forbundet foretagende og de interne forretninger mellem hovedkontoret og det faste driftssted fastsættes i overensstemmelse med armslængdeprincippet.
- 6) For at undgå dobbeltbeskatning bør medlemsstaterne, når der foretages en primær justering i en anden medlemsstat eller et andet tredjelands jurisdiktion, have passende mekanismer til at foretage en korresponderende justering. Medlemsstaterne bør navnlig have mulighed for at foretage korresponderende justeringer og ikke kun kunne foretage den slags justeringer i forbindelse med en mutual agreement-procedure, men også som følge af: i) en hasteprocedure, som skal afsluttes inden for 180 dage uden behov for at indlede en gensidig aftaleprocedure, når der ikke er tvivl om, at den primære justering er velbegrundet, og ii) fælles revisioner eller andre former for internationalt samarbejde som f.eks. multilaterale risikovurderingsprogrammer, f.eks. European Trust and Cooperation Approach (ETACA) og International Compliance Assurance Programme (ICAP).
- 7) Der kan være legitime grunde til, at der ikke foretages en korresponderende justering, eller at den er mindre end den primære justering. Medlemsstaterne bør navnlig ikke foretage korresponderende justeringer, hvis i) den primære justering ikke anses for at være i overensstemmelse med armslængdeprincippet, ii) den primære justering ikke fører til beskatning af et overskudsbeløb i en anden jurisdiktion, som det forbundne foretagende i den relevante medlemsstat allerede er blevet beskattet af, og iii) hvis et tredjelands jurisdiktion er involveret, som der ikke er indgået nogen beskatningsaftale med. Hvis der ikke foreligger en primær justering, må medlemsstaten kun foretage en nedjustering, hvis i) nedjusteringen er i overensstemmelse med armslængdeprincippet, ii) et beløb svarende til nedjusteringen inkluderes i det forbundne foretagendes overskud i den anden jurisdiktion og beskattes her og iii) hensigten om at foretage en nedjustering er meddelt den relevante jurisdiktion. Formålet med de foregående bestemmelser er at sikre, at i) medlemsstaterne kan bevare retten til at vurdere, om den primære justering foregår på armslængdevilkår og ii) der ikke sker hverken dobbeltbeskatning eller dobbelt ikkebeskatning. Medlemsstater bør ikke skabe situationer med dobbelt ikkebeskatning.
- 8) For at fastlægge en fælles tilgang til kompenserende justeringer i Unionen og for at undgå retssager, fastsættes det i dette direktiv, på hvilke betingelser medlemsstaterne bør anerkende en kompenserende justering. Denne bestemmelse bør fortolkes sammenholdt med rapporten fra 2013 om kompenserende justeringer udarbejdet af Kommissionens Fælles EU-forum for interne Afregningspriser³⁰.
- 9) For at sikre, at resultaterne af transfer pricing-transaktioner fastsættes i overensstemmelse med de forbundne parter faktiske adfærd, kræves der med henblik på dette direktiv en omhyggelig afgrænsning af den faktiske transaktion mellem de forbundne foretagender ved at analysere de aftalemæssige forhold mellem parterne

³⁰ JTPF/009/FINAL/2013/EN, Møde af 5. november 2013: https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2016-09/jtpf_009_final_2013_en.pdf.

sammenholdt med parternes adfærd. I den forbindelse bør det kritiske først skridt i en transfer pricing-analyse være nøjagtigt at definere transaktionerne mellem virksomhederne ved at analysere deres økonomisk relevante egenskaber som afspejlet ikke alene i aftalerne mellem parterne, men også i disses adfærd og eventuelt andre relevante forhold. Aftalevilkårene bør være udgangspunktet for analysen, og i det omfang adfærden eller andre forhold ikke er i overensstemmelse med den skriftlige aftale, bør parternes adfærd (snarere end betingelserne i den skriftlige aftale) tages som den bedste dokumentation for den eller de faktiske transaktioners gennemførelse.

- 10) Transfer pricing-metoder bruges til at fastsætte armslængdepriser for transaktioner mellem forbundne foretagender. De metoder, der er opført i dette direktiv, er i overensstemmelse med kapitel III i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations 2022 ("OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser"). I direktivet gives der ikke udtryk for præferencer med hensyn til nogen af de anerkendte transfer pricing-metoder. I stedet bør reglen om den mest hensigtsmæssige metode, som fremgår af dette direktiv, anvendes, og den mest hensigtsmæssige metode bør derfor vælges under hensyntagen til den specifikke sags faktiske forhold og omstændigheder. Det fastsættes derudover i direktivet, at der kun må anvendes en anden transfer pricing-metode end dem, der er anerkendt af OECD, hvis det kan påvises, at: i) ingen af OECD's anerkendte metoder med rimelighed kan anvendes til at fastslå, om der er tale om armslængdevilkår for den kontrollerede transaktion (dvs. transaktionen mellem de forbundne foretagender), og at ii) disse andre metoder giver et resultat, der stemmer overens med det resultat, der ville være opnået mellem uafhængige foretagender, der gennemførte sammenlignelige ukontrollerede transaktioner under sammenlignelige omstændigheder. Det bør påhvile det skattesubjekt eller den skattemyndighed, der anvender en anden metode end dem, der er anerkendt af OECD, at påvise, at kravene er blevet opfyldt. Når betingelserne er opfyldt og der er anvendt en økonomisk værdiansættelsesteknik til at fastsætte en armslængdepris, bør der tages behørigt hensyn til indholdet og anbefalingerne i rapporten fra 2017 om brugen af økonomiske værdiansættelsesteknikker ved transfer pricing³¹ udarbejdet af Kommissionens Fælles EU-forum for interne Afregningspriser.
- 11) Valget af transfer pricing-metode bør altid sigte mod at finde den mest hensigtsmæssige metode i en given situation. Ved udvælgelsen af den meste hensigtsmæssige transfer pricing-metode bør tage hensyn til i) transfer pricing-metodernes respektive styrker og svagheder, ii) den påtænkte metodes hensigtsmæssighed i lyset af den kontrollerede transaktions egenskaber, hvilket navnlig fastsættes ved hjælp af en funktionsanalyse, iii) tilgængeligheden af pålidelige oplysninger (navnlig om ukontrollerede sammenlignelige transaktioner), som er nødvendige for at kunne gøre brug af den valgte metode eller andre metoder, og iv) graden af sammenlignelighed mellem de kontrollerede og de ukontrollerede transaktioner, herunder pålideligheden af eventuelle sammenlignelighedsjusteringer, som kan være nødvendige for at eliminere væsentlige forskelle mellem dem. Der er ikke nogen metode, der er egnet til alle tænkelige situationer, og det er heller ikke nødvendigt at bevise, at en bestemt metode ikke er egnet til et bestemt sæt omstændigheder. Det bør bemærkes, at ensidige metoder som videresalgsprismetoden,

³¹ JTPF/003/2017/FINAL/EN, Møde af 22. juni 2017: https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-10/2017_10_16_jtpf_003_2017_en_final_en.pdf.

kostpris-plus-avancemetoden og den transaktionsbestemte nettoavancemethode ikke betragtes som pålidelige, hvis hver part i en transaktion yder unikke og værdifulde bidrag ved den kontrollerede transaktion, eller hvis parterne gennemfører stærkt integrerede aktiviteter. I denne situation er avancefordelingsmetoden den mest hensigtsmæssige, eftersom uafhængige parter kan fastsætte prisen på en transaktion effektivt i forhold til deres respektive bidrag, hvorfor en tosidet metode ville være mere hensigtsmæssig. Ensidige metoder er hensigtsmæssige, hvis én af parterne yder alle de unikke og værdifulde bidrag, der indgår i den kontrollerede transaktion, mens den anden part ikke yder nogen unikke eller værdifulde bidrag. I så fald bør den testede part, dvs. den part i den kontrollerede transaktion, hvis finansielle indikator testes, være den part, hvorpå en transfer pricing-metode kan anvendes på den mest pålidelige måde, og for hvilken der kan findes de mest pålidelige sammenlignelige transaktioner. Den part, der ikke yder noget unikt og værdifuldt bidrag ved transaktionen, vil oftest være den part, som en ensidig transfer pricing-metode kan anvendes mest pålideligt på.

- 12) For at anvende armlængdeprincippet er det nødvendigt at gennemføre en sammenlignelighedsanalyse, som i store træk består af to centrale aspekter: i) identificering af de kommercielle eller finansielle forbindelser mellem de forbundne foretagender og de vilkår og økonomisk relevante omstændigheder, der vedrører disse forbindelser, og ii) sammenligning af de vilkår og økonomisk relevante omstændigheder ved transaktionerne mellem de forbundne foretagender (kontrollerede transaktioner) med dem, der forekommer ved sammenlignelige transaktioner mellem uafhængige foretagender (sammenlignelige ukontrollerede transaktioner). De sammenlignelighedsfaktorer, der skal tages i betragtning, er i) transaktionens aftalevilkår, ii) funktionsanalysen (de funktioner, som hvert foretagende udfører, under hensyntagen til de anvendte aktiver og pådragne risici), iii) egenskaberne ved det produkt eller den tjeneste, som er genstand for transaktionen, iv) de økonomiske omstændigheder og v) forretningsstrategierne. Når først omstændighederne ved den kontrollerede transaktion er slået fast, bør den faktiske sammenligning og vurdering af, om transaktionen foregår på armlængdevilkår, finde sted. Med henblik herpå bør betingelserne for den kontrollerede transaktion, som undersøges, sammenlignes med betingelserne for en sammenlignelig ukontrolleret transaktion. En kontrolleret og en ukontrolleret transaktion betragtes som sammenlignelige, hvis de økonomisk relevante egenskaber ved de to transaktioner og omstændighederne omkring dem ligner hinanden tilstrækkeligt til at give et pålideligt mål for et armlængderesultat. De to transaktioner behøver ikke være identiske for at være sammenlignelige. Blot bør ingen af forskellene mellem dem i væsentlig grad påvirke armlængdeprisen eller overskuddet, og hvis der er sådanne væsentlige forskelle, bør der foretages rimeligt nøjagtige justeringer for at fjerne virkningerne heraf. Når der søges efter sammenlignelige kontrollerede transaktioner, bør der tages behørigt hensyn til anbefalingerne i rapporten fra 2016 om brugen af sammenlignelige transaktioner i EU udarbejdet af Kommissionens Fælles EU-forum for interne Afregningspriser³².
- 13) For at nedbringe antallet af tvister og sikre en fælles tilgang på tværs af Unionen, fastsættes det endvidere i dette direktiv, at et skattesubjekt ikke bør være omfattet af justeringer, hvis dets resultater falder inden for kvartilafstanden, medmindre

³² Rapport fra 2016 om brugen af sammenlignelige transaktioner i EU udarbejdet af Kommissionens Fælles EU-forum for interne Afregningspriser (JTPF/007/2016/FINAL/EN): <https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-04/jtpf0072017encomps.pdf>.

skattemyndigheden eller skattesubjektet beviser, at faktiske forhold og omstændigheder berettiger en specifik anden placering inden for intervallet. Hvis resultatet af en kontrolleret transaktion falder uden for armslængdeintervallet, bør det kræves, at skattemyndighederne foretager en justering til medianen af alle resultaterne, medmindre skattesubjektet eller skatteforvaltningen beviser, at et andet punkt i intervallet er udtryk for en mere pålidelig armslængdepris i det konkrete tilfælde.

- 14) Med henblik på at lette regelbyrden for skattesubjekter, der opererer på tværs af grænserne i Unionen, bør der indføres en fælles tilgang til dokumentation for transfer pricing-transaktioner. En standardskabelon, regler for indhold og sprogordninger, frister og hvilke skattesubjekter, der bør være omfattet heraf, ville forenkle og kunne medføre omkostningsbesparelser under hensyntagen til kapitel V "Documentation" i OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser og adfærdskodeksen for transfer pricing-dokumentation for forbundne foretagender i Den Europæiske Union³³.
- 15) Reglerne i dette direktiv bør anvendes på en måde, der er i overensstemmelse med OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser.
- 16) For at skabe større sikkerhed for skattesubjekterne og mindske risikoen for dobbeltbeskatning, fastsættes i dette direktiv mulighed for at indføre yderligere bindende regler ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter bør give skattesubjekterne et klart overblik over, hvad skattemyndigheder i Unionen vil betragte som acceptabelt at anvende i forbindelse med specifikke transaktioner, og sikre såkaldte "safe harbours", der mindsker regelbyrden og antallet af tvister. I lyset af disse foranstaltningers mulige konsekvenser for de nationale myndigheder med udøvelses- og håndhævelsesansvar på området direkte beskatning, for udnyttelsen af beskatningsrettigheder tildelt ved bilaterale eller multilaterale skatteoverenskomster, der forhindrer dobbeltbeskatning eller dobbelt ikkebeskatning, og for medlemsstaternes beskatningsgrundlag bør Rådet i dette direktiv gives gennemførelsesbeføjelser til at vedtage afgørelser på grundlag af et forslag fra Kommissionen.
- 17) For at vurdere effektiviteten af de nye regler i direktivet bør Kommissionen udarbejde en evaluering på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne og andre tilgængelige data.
- 18) For at give selskaber mulighed for direkte at udnytte fordelene ved det indre marked uden at pådrage sig en unødvendig yderligere administrativ byrde bør oplysninger om skattebestemmelserne i dette direktiv gøres tilgængelige via den fælles digitale portal i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1724³⁴. Den fælles digitale portal udgør en kvikskranke, hvor grænseoverskridende brugere har onlineadgang til oplysninger, procedurer og bistandstjenester, der er relevante for det indre markeds funktion.

³³ Rådets resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet af 27. juni 2006 om en adfærdskodeks for transfer pricing-dokumentation for forbundne foretagender i Den Europæiske Union (EU TPD) (2006/C 176/01) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2006.176.01.0001.01.DAN&toc=OJ%3AC%3A2006%3A176%3ATOC.

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1).

- 19) Behandling af personoplysninger inden for rammen af dette direktiv bør ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679³⁵. Medlemsstaterne må behandle personoplysninger i henhold til dette direktiv med henblik på at fastslå, om foretagender er forbundne, jf. artikel 5.
- 20) Opbevaringsperioden på ti år er berettiget for at give medlemsstaterne mulighed for at overholde de fleste forældelsesfrister. 21) For at mindske skattesubjekternes administrative byrde bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen for så vidt angår transfer pricing-dokumentation ved at fastlægge fælles skabeloner og sproglige krav og definere, hvilken type skattesubjekt der skal bruge disse skabeloner og de tilhørende frister. Det er især vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- 22) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af transfer pricing-reglernes grænseoverskridende karakter og behovet for at mindske efterlevelseseffekterne i det indre marked som helhed bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- 23) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den [skal indsættes] –

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved dette direktiv fastsættes bestemmelser til at harmonisere medlemsstaternes transfer pricing-regler og sikre en fælles anvendelse af armslængdeprincippet inden for Unionen.

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på skattesubjekter, som er registreret i eller underlagt beskatning i én eller flere medlemsstater, f.eks. ved at have fast driftssted i én eller flere medlemsstater.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "armslængdeprincip": den internationale standard, hvorved det fastsættes, at forbundne foretagender skal gennemføre transaktioner med hinanden, som var de uafhængige tredjeparter. Transaktionerne mellem to forbundne foretagender skal med andre ord afspejle det resultat, der ville være blevet opnået, hvis parterne ikke var forbundne, dvs. hvis parterne var uafhængige af hinanden og resultatet (pris eller avancer) blev bestemt af (uafhængige) markeds kræfter
- 2) "armslængderesultat": det resultat af en kontrolleret transaktion, der er fremkommet under sådanne fastlagte eller pålagte betingelser mellem de forbundne foretagender i deres kommercielle eller finansielle forbindelser, som svarer til dem, der ville være blevet fastlagt mellem uafhængige foretagender
- 3) "armslængdeinterval": et talinterval, som kan bruges til at fastslå, om betingelserne for en kontrolleret transaktion gennemføres på armslængdevilkår, og som er afledt ved at anvende den samme transfer pricing-metode på flere sammenlignelige data
- 4) "fast driftssted": et fast forretningssted som defineret i den relevante bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomst eller, i mangel heraf, i national ret
- 5) "uafhængige foretagender": foretagender, som ikke er forbundne som omhandlet i artikel 5
- 6) "primær justering": en opjustering af et selskabs skattepligtige overskud foretaget af en skattemyndighed i en første jurisdiktion som resultat af anvendelsen af armslængdeprincippet på transaktioner, der involverer et forbundet foretagende i en anden skattejurisdiktion
- 7) "korresponderende justering": en nedjustering af et selskabs skattepligtige overskud foretaget af skattemyndigheden i en anden jurisdiktion som følge af en primær justering foretaget af skattemyndigheden i en første jurisdiktion, således at fordelingen af overskud mellem de to jurisdiktioner er konsekvent
- 8) "kompenserende justering": en justering, hvorved skattesubjektet rapporterer en koncernintern skatteafregningspris, som efter skattesubjektets opfattelse er en armslængdepris for en kontrolleret transaktion, selv om denne pris afviger fra det beløb, der faktisk er opkrævet mellem de to forbundne foretagender
- 9) "den fri markedspris' metode": en transfer pricing-metode, hvorved prisen for varer eller tjenester, der overføres i en kontrolleret transaktion, sammenlignes med prisen på varer eller tjenester, der overføres i en sammenlignelig ukontrolleret transaktion på sammenlignelige betingelser
- 10) "videresalgsprismetoden": en transfer pricing-metode, som er baseret på den pris, hvortil et produkt, som er erhvervet fra et forbundet foretagende, videresælges til et uafhængigt foretagende; videresalgsprisen nedsættes med videresalgprisavancen, og

resultatet efter fradrag af videresalgsprisavancen kan efter justering for andre omkostninger, som er forbundet med erhvervelsen af produktet, f.eks. toldafgift, betragtes som en armslængdepris for den oprindelige overdragelse af ejendomsretten mellem de forbundne foretagender

- 11) "kostpris-plus-avancemetoden": en transfer pricing-metode, der anvender de omkostninger, som leverandøren af varer (eller tjenester) pådrager sig ved en kontrolleret transaktion; til disse omkostninger lægges en passende avance, så der kan opnås et passende overskud i lyset af de funktioner, der udføres (under hensyntagen til de anvendte aktiver og pådragne risici) og markedsvilkårene; prisen kan efter tillæg af avancen til det korrekte omkostningsgrundlag betragtes som en armslængdepris for den oprindelige, kontrollerede transaktion
- 12) "den transaktionsbestemte nettoavancemetode": en transaktionsbestemt avancemetode, der undersøger den nettoavance, som et skattesubjekt realiserer ved kontrollerede transaktioner, som det er relevant at lægge sammen, i forhold til et passende udgangspunkt, f.eks. omkostninger, omsætning eller aktiver,
- 13) "avancefordelingsmetoden": en transaktionsbestemt avancefordelingsmetode, der viser den relevante avance, der skal fordeles på de forbundne foretagender ved en kontrolleret transaktion (eller ved kontrollerede transaktioner, som det er hensigtsmæssigt at lægge sammen), og som efterfølgende fordeler denne avance mellem de forbundne foretagender på et økonomisk gyldigt grundlag, der nærmer sig den fordeling af avancer, der ville være blevet aftalt på armslængdevilkår
- 14) "sammenlignelighedsanalyse": en sammenligning af en kontrolleret transaktion med en ukontrolleret transaktion
- 15) "kontrolleret transaktion": en transaktion mellem to forbundne foretagender
- 16) "sammenlignelig ukontrolleret transaktion": en transaktion mellem uafhængige foretagender, som er sammenlignelig med den kontrollerede transaktion, der undersøges
- 17) "multinational koncern": en multinational koncern af forbundne foretagender med etablerede forretningssteder i to eller flere jurisdiktioner
- 18) "OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser": OECD's "Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations 2022", som er godkendt af OECD-Rådet i henhold til OECD-Rådets henstilling til Rådet om fastsættelse af afregningspriser mellem forbundne foretagender [C(95)126/Final] (Recommendation of the Council on the Determination of Transfer Pricing between Associated Enterprises), som ændret 20. januar 2022 og medtaget i bilag I samt eventuelle yderligere ændringer af OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser, som Unionen godkendte i OECD's Komité for Fiskale Anliggender ved vedtagelsen af Unionens holdning i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF
- 19) "omkostningsbidragsordning": en aftaleordning mellem erhvervsforetagender om at dele bidrag og risici i forbindelse med den fælles udvikling, produktion eller erhvervelse af immaterielle eller materielle aktiver eller tjenester med den forståelse, at disse immaterielle eller materielle aktiver eller tjenester forventes at skabe fordele for hver af deltagernes individuelle virksomheder.

KAPITEL II

TRANSFER PRICING-REGLER

Artikel 4

Generelle regler for anvendelsen af armslængdeprincippet

1. Medlemsstaterne sikrer, at hvis et foretagende indgår i en eller flere grænseoverskridende kommercielle eller finansielle transaktioner med et forbundet foretagende, fastsætter foretagendet det skattepligtige overskud på en måde, der er i overensstemmelse med armslængdeprincippet.
2. Medlemsstaterne sikrer, at hvis de fastlagte eller pålagte betingelser i grænseoverskridende kommercielle eller finansielle transaktioner mellem forbundne foretagender ikke er i overensstemmelse med armslængdeprincippet, skal eventuelle overskud, som ville være blevet optjent af et af foretagenderne, og hvoraf det pågældende foretagende ville have været skattepligtigt i en medlemsstat, hvis betingelserne for transaktionerne havde været i overensstemmelse med armslængdeprincippet, men ikke er blevet optjent af det pågældende foretagende på grund af den manglende overensstemmelse med armslængdeprincippet, medregnes i det pågældende foretagendes skattepligtige overskud og beskattes i overensstemmelse hermed.

Artikel 5

Forbundne foretagender

1. Med henblik på dette direktiv forstås ved "forbundet foretagende" en person, der er knyttet til en anden person på én af følgende måder:
 - (a) en person medvirker ved en anden persons forvaltning i kraft af sin mulighed for at udøve en væsentlig indflydelse på den anden person
 - (b) en person deltager i kontrollen over en anden person gennem besiddelsen af mere end 25 % af stemmerettighederne
 - (c) en person deltager i en anden persons kapital i kraft af et ejerskab, som direkte eller indirekte overstiger 25 % af kapitalen
 - (d) en person er berettiget til mindst 25 % af en anden persons overskud.
2. Hvis mere end én person deltager i den samme persons forvaltning, kontrol, kapital eller overskud, jf. stk. 1, betragtes alle de pågældende personer som forbundne foretagender.
3. Hvis de samme personer deltager i forvaltningen, kontrollen, kapitalen eller overskuddene i mere end én person, jf. stk. 1, betragtes alle de pågældende personer som forbundne foretagender.
4. Med henblik på stk. 1 og 2 forstås ved en person både juridiske og fysiske personer. En person, der sammen med en anden person deltager i en enhed for så vidt angår stemmerettigheder eller kapitalejerskab, anses for at have en andel i alle de stemmerettigheder eller hele den kapital i den pågældende enhed, som den anden person besidder.
5. Ved indirekte deltagelse fastslås opfyldelsen af kriterierne i stk. 1, litra b) og c), ved at multiplicere andelene på de successive niveauer. En person, der besidder mere end 50 % af stemmerettighederne, anses for at besidde 100 % af stemmerettighederne.

6. En fysisk person, dennes ægtefælle eller registrerede partner i henhold til gældende national lovgivning, dennes slægtning i opstigende eller nedstigende linje samt dennes søskende behandles som én enkelt person.
7. Et fast driftssted betragtes som et forbundet foretagende for det foretagende, som det udgør en del af.

Artikel 6

Korresponderende justeringer

1. Når der er foretages en primær justering, sikrer medlemsstaterne, at de foretager en korresponderende justering med henblik på at forhindre dobbeltbeskatning, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) den medlemsstat, der anmodes om at foretage den korresponderende justering, er enig i, at den primære justering er i overensstemmelse med armslængdeprincippet både principielt og beløbsmæssigt
 - (b) den primære justering resulterer i beskatning af et overskudsbeløb i en anden jurisdiktion, som det forbundne foretagende i den medlemsstat, der er blevet anmodet om at foretage den korresponderende justering, allerede er blevet beskattet af i sidstnævnte medlemsstat
 - (c) hvis et tredjeland's jurisdiktion er involveret, at der findes en gældende skatteoverenskomst, som har til formål at forhindre dobbeltbeskatning.
2. Medlemsstaterne kan indrømme en korresponderende justering som følge af en mutual agreement-procedure i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst efter den mellemstatslige konvention om ophævelse af dobbeltbeskatning fra 1990 ("voldgiftskonventionen")³⁶ eller efter direktiv (EU) 2017/1852³⁷.
3. Uanset stk. 2 sikrer medlemsstaterne, at en korresponderende justering kan foretages som følge af en anmodning fra skattesubjektet på grundlag af en primær justering foretaget i en anden jurisdiktion. Følgende procedure finder anvendelse på de korresponderende justeringer foretaget i henhold til dette stykke:
 - (a) skattesubjektets anmodning skal:
 - i) angive alle faktiske og retlige omstændigheder, som er nødvendige for at vurdere den primære justering i den anden jurisdiktion efter armslængdeprincippet
 - ii) indeholde en attest (eller tilsvarende dokument), der godtgør den endelige karakter af den primære justering i udlandet; hvis den primære justering endnu ikke er endelig på datoen for indgivelse af anmodningen, skal dette angives sammen med betingelserne for, at justeringen bliver endelig; attesten for den primære justerings endelige karakter skal imidlertid forelægges for den pågældende medlemsstat, inden den korresponderende justering indrømmes.

³⁶ Konvention 90/463/EØF af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EFT L 225 af 20.8.1990, s. 10).

³⁷ Rådets direktiv (EU) 2017/1852 af 10. oktober 2017 om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union (EUT L 265 af 14.10.2017, s. 1).

- (b) Medlemsstaterne erklærer anmodningen for gyldig inden for 30 dage i en meddelelse til skattesubjektet, hvis alle de oplysninger, der er angivet i stk. 3, litra a), er fremsendt. Inden for samme frist gør medlemsstaterne skattesubjektet opmærksom på eventuelt manglende nødvendige oplysninger og giver mindst 30 dage til at fremsende dem. Hvis skattesubjektet ikke fremsender de oplysninger, der er anmodet om, inden for den fastsatte frist, kan anmodningen afvises som ugyldig.
 - (c) Hvis der opstår dobbeltbeskatning ved en primær justering foretaget i en anden medlemsstat, sikrer medlemsstaterne, at proceduren afsluttes inden for 180 dage fra modtagelsen af skattesubjektets anmodning med en begrundet godkendelse eller afvisning.
 - (d) Ved godkendelse meddeler medlemsstaterne skattemyndigheden i den anden relevante jurisdiktion anerkendelsen af den korresponderende justering.
 - (e) Hvis den korresponderende justering ikke indrømmes, sikrer medlemsstaterne, at skattesubjektet stadig har adgang til mutual agreement-procedurer efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, voldgiftskonventionen eller direktiv (EU) 2017/1852.
4. Uanset stk. 2 og 3 sikrer medlemsstaterne, at en korresponderende justering kan foretages som følge af fælles skatterevisioner eller andre former for internationalt administrativt samarbejde, når følgende betingelser er opfyldt:
- (a) de relevante skatteforvaltninger er enige om fastsættelsen af armslængdeprisen
 - (b) den primære og den korresponderende justering indrømmes symmetrisk med samme beløb i alle relevante jurisdiktioner.
5. Uanset stk. 1 må medlemsstaterne, hvis der ikke foreligger en primær justering, kun foretage en nedjustering, såfremt følgende betingelser er opfyldt:
- (a) nedjusteringen er i overensstemmelse med armslængdeprincippet både principielt og beløbsmæssigt
 - (b) et beløb svarende til nedjusteringen inkluderes i det forbundne foretagendes overskud i den anden jurisdiktion, og det beskattes både i medlemsstaten og den anden jurisdiktion, og underlægges således dobbeltbeskatning
 - (c) den medlemsstat, som er blevet anmodet om at foretage nedjusteringen, har meddelt skatteforvaltningen i den relevante jurisdiktion, at den har til hensigt at foretage en nedjustering, og har fremlagt alle faktiske og retlige omstændigheder, som er nødvendige for at vurdere nedjusteringen efter armslængdeprincippet.

Artikel 7

Kompenserende justering

Medlemsstaterne sikrer, at en kompenserende justering i form af en justering ved årets udgang, som skattesubjektet tager initiativ til, godkendes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- (a) skattesubjektet har forud for registreringen af den relevante transaktion eller serie af transaktioner gjort en rimelig indsats for at opnå et armslængderesultat
- (b) skattesubjektet foretager justeringen symmetrisk i regnskaberne i alle involverede medlemsstater

- (c) skattesubjektet anvender konsekvent den samme tilgang over tid
- (d) skattesubjektet foretager justeringen forud for indberetning af selvangivelsen
- (e) skattesubjektet er i stand til at forklare, hvorfor prognosen ikke stemte overens med det opnåede resultat.

Artikel 8

Identificering af kommercielle eller finansielle forbindelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at anvendelsen af armslængdeprincippet begynder med en identificering og en nøjagtig afgrænsning af de forbundne foretagenders kommercielle og finansielle forbindelser på den ene side og den eller de faktiske transaktioner mellem de forbundne foretagender på den anden.
2. Identificeringen og den nøjagtige afgrænsning af de forbundne foretagenders kommercielle og finansielle forbindelser og den eller de faktiske transaktioner baseres på følgende aspekter:
 - (a) en foreløbig bredt baseret forståelse af, hvilken branche de forbundne foretagender er aktive inden for, og hvilke faktorer der påvirker resultaterne for de foretagender, der er aktive i den sektor
 - (b) en analyse af, hvordan hvert forbundet foretagende opererer, med henblik på at identificere dets kommercielle eller finansielle forbindelser med forbundne foretagender
 - (c) en analyse af de kontrollerede transaktioners økonomisk relevante egenskaber med hensyn til form og indhold.

Artikel 9

Transfer pricing-metoder

1. Medlemsstaterne sikrer, at armslængdeprisen, som opkræves ved en kontrolleret transaktion mellem forbundne foretagender, fastsættes ved hjælp af én af følgende transfer pricing-metoder:
 - (a) den fri markedspris' metode
 - (b) videresalgsprismetoden
 - (c) kostpris-plus-metoden
 - (d) den transaktionsbestemte nettoavancemetode
 - (e) avancefordelingsmetoden.
2. I tillæg til de metoder, der fremgår af listen i stk. 1, tillader medlemsstaterne kun anvendelse af eventuelle andre værdiansættelsesmetoder og -teknikker til at anslå armslængdeprisen, hvis det på en tilfredsstillende måde kan dokumenteres, at:
 - (a) ingen af de metoder, der er omhandlet i stk. 1, er hensigtsmæssige eller praktiske i den givne situation
 - (b) den valgte værdiansættelsesmetode eller -teknik er i overensstemmelse med armslængdeprincippet og giver et mere pålideligt skøn over armslængderesultatet end de metoder, der er anført i stk. 1.

Artikel 10

Reglen om den mest hensigtsmæssige metode

1. Medlemsstaterne sikrer, at armslængdeprisen fastsættes ved at anvende den mest hensigtsmæssige transfer pricing-metode i den givne situation.
2. Den mest hensigtsmæssige transfer pricing-metode vælges blandt de transfer pricing-metoder, der er fastsat i artikel 9, under hensyntagen til følgende kriterier:
 - (a) transfer pricing-metodernes respektive styrker og svagheder
 - (b) en transfer pricing-metodes hensigtsmæssighed i lyset af den kontrollerede transaktions egenskaber, navnlig fastsat gennem en analyse af de funktioner, som hvert foretagende i den kontrollerede transaktion udfører, under hensyntagen til anvendte aktiver og pådragne risici
 - (c) graden af sammenlignelighed mellem de kontrollerede og de ukontrollerede transaktioner, herunder pålideligheden af eventuelle sammenlignelighedsjusteringer, som kan være nødvendige for at eliminere forskellene mellem dem
 - (d) tilgængeligheden af pålidelige oplysninger, som er nødvendige for at anvende den valgte transfer pricing-metode.

Artikel 11

Sammenlignelighedsanalyse

1. Medlemsstaterne vurderer, om en kontrolleret transaktion giver et armslængderesultat, ved at sammenligne betingelserne for den kontrollerede transaktion med de betingelser, som ville have været gældende, hvis de forbundne foretagender havde været uafhængige og havde gennemført en sammenlignelig transaktion på sammenlignelige betingelser.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de transaktioner, der analyseres, er sammenlignelige. For at slå fast om to eller flere transaktioner er sammenlignelige, tages der hensyn til følgende faktorer, i det omfang de er økonomisk relevante for en transaktions faktiske forhold og omstændigheder:
 - (a) transaktionens aftalevilkår
 - (b) de funktioner, der udføres af hver af transaktionens parter, under hensyntagen til de anvendte aktiver og pådragne risici, herunder dels, hvordan funktionerne vedrører den bredere værdiskabelse i den multinationale koncern, som parterne tilhører, dels omstændighederne omkring transaktionen og praksis i branchen
 - (c) den overførte vares eller leverede tjenestes egenskaber
 - (d) de økonomiske omstændigheder hos parterne og på det marked, som parterne opererer i
 - (e) de forretningsstrategier, som parterne forfølger.
3. En ukontrolleret transaktion er sammenlignelig med en kontrolleret transaktion, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) ingen af de eventuelle forskelle mellem de transaktioner, der sammenlignes, eller de foretagender, der gennemfører disse transaktioner, kan i væsentlig grad påvirke prisen på det fri marked

- (b) der kan foretages rimeligt nøjagtige justeringer for at fjerne de væsentligste virkninger af denne type forskelle.
4. Medlemsstaterne sikrer, at søgningen efter sammenlignelige ukontrollerede transaktioner er gennemsigtig og reproducerbar.

Artikel 12

Fastlæggelse af armslængdeintervallet

1. Medlemsstaterne sikrer, at hvis anvendelsen af transfer pricing-metoder giver et interval, fastsættes armslængdeintervallet som kvartilafstanden i intervallet bestående af resultaterne af de ukontrollerede sammenlignelige transaktioner.
2. Kvartilafstanden er intervallet mellem den 25. og den 75. percentil i intervallet af resultater, der afledes fra de ukontrollerede sammenlignelige transaktioner.
3. Hvis skattesubjekts resultater falder inden for armslængdeintervallet, sikrer medlemsstaterne, at det ikke gøres til genstand for justeringer, medmindre det bevises, at faktiske forhold og omstændigheder berettiger en specifik anden placering inden for intervallet
4. Hvis resultaterne af den kontrollerede transaktion falder uden for armslængdeintervallet, sikrer medlemsstaterne, at der foretages en justering til medianen af alle resultaterne, medmindre det bevises, at et andet punkt i intervallet er udtryk for en armslængdepris i det konkrete tilfælde. Medianen er 50. percentil i intervallet bestående af resultaterne af de sammenlignelige ukontrollerede transaktioner.

Artikel 13

Transfer pricing-dokumentation

1. Medlemsstaterne sikrer, at et skattesubjekt har tilstrækkelige oplysninger og analyser til rådighed til at kontrollere, at betingelserne for dets transaktioner med forbundne foretagender er i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, og de bør som minimum omfatte de elementer, der fremgår af artikel 8, 9, 10, 11 og 12.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 for yderligere at supplere reglen i stk. 1 for så vidt angår dokumentation ved at udarbejde fælles skabeloner, fastlægge sproglige krav og fastslå, hvilken type skattesubjekt der skal anvende disse skabeloner og de tilhørende frister.

KAPITEL III ORGANISATION

Artikel 14

Anvendelse af armslængdeprincippet

1. Medlemsstater medtager i deres nationale regler til gennemførelse af de transfer pricing-regler, som er fastsat i dette direktivs kapitel II, bestemmelser som sikrer, at disse transfer pricing-regler anvendes på en måde, der er i overensstemmelse med OECD's retningslinjer for interne afregningspriser.

2. Rådet kan fastsætte yderligere regler for, hvordan armslængdeprincippet og de øvrige bestemmelser i dette direktivs kapitel II skal anvendes på specifikke transaktioner for at sikre større skattemæssig sikkerhed og mindske risikoen for dobbeltbeskatning, dog med forbehold af disse reglers overensstemmelse med OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser. Disse specifikke transaktioner eller forretninger er:
 - (a) overførsel af immaterielle aktiver eller rettigheder i forbindelse med immaterielle aktiver mellem forbundne foretagender, herunder immaterielle aktiver der er svære at værdiansætte
 - (b) levering af tjenesteydelser mellem forbundne foretagender, herunder levering af markedsførings- og distributionstjenester
 - (c) omkostningsbidragsordninger mellem forbundne foretagender
 - (d) transaktioner mellem forbundne foretagender i forbindelse med virksomhedsomstruktureringer
 - (e) finansielle transaktioner
 - (f) forretninger mellem hovedkontoret og dets faste driftssteder.
3. De i stk. 2 omhandlede regler indføres ved hjælp af Rådets gennemførelsesretsakter på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

Evaluerings

1. Kommissionen undersøger og evaluerer anvendelsen af dette direktiv hvert femte år og fremsender en rapport om evalueringen til Europa-Parlamentet og Rådet. Den første rapport fremsendes senest den 31. december 2031.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen relevante oplysninger til evalueringen af dette direktiv med henblik på at forbedre anvendelsen af armslængdeprincippet, at undgå dobbeltbeskatning samt at bekæmpe skattemisbrug i overensstemmelse med stk. 3.
3. Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter, hvilke oplysninger medlemsstaterne skal fremsende i henhold til stk. 2, og angiver formatet og betingelserne for meddelelsen af disse oplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17.
4. Kommissionen sørger for, at de oplysninger, den modtager i henhold til stk. 2, forbliver fortrolige i overensstemmelse med de gældende bestemmelser for Unionens institutioner og med dette direktivs artikel 16.
5. Oplysninger, som Kommissionen modtager fra en medlemsstat i henhold til stk. 2, og enhver rapport eller ethvert dokument, som Kommissionen udarbejder under anvendelse af disse oplysninger, kan videregives til andre medlemsstater. Oplysningerne er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til national ret i den medlemsstat, der modtager dem.

Artikel 16 **Databeskyttelse**

1. Medlemsstaterne må behandle personoplysninger i henhold til dette direktiv med henblik på anvendelse af artikel 5. Ved behandlingen af personoplysninger med henblik på dette direktiv betragtes medlemsstaternes kompetente myndigheder som dataansvarlige, jf. artikel 4, stk. 7, i forordning (EU) 2016/679, for så vidt angår deres respektive aktiviteter i henhold til dette direktiv.
2. Oplysninger, herunder personoplysninger, der behandles i henhold til dette direktiv, opbevares kun, så længe det er nødvendigt for at opfylde direktivets formål, og i overensstemmelse med hver enkelt dataansvarliges nationale regler om forældelsesfrister, dog under alle omstændigheder højst ti år.

Artikel 17 **Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2014³⁸.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 18 **Udøvelse af delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage den delegerede retsakt, jf. artikel 13, tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Rådet kan til enhver tid tilbagekalde den i artikel 13 omhandlede delegation af beføjelser. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af den delegerede retsakt, der allerede er i kraft.
3. Inden vedtagelsen af den delegerede retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
4. Så snart Kommissionen vedtager den delegerede retsakt, giver den Rådet meddelelse herom.
5. Den delegerede retsakt, som vedtages i henhold til artikel 13, træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe Rådet ikke gør indsigelse. Rådet kan gøre indsigelse mod den delegerede retsakt senest to måneder efter meddelelsen af den pågældende retsakt. Fristen forlænges med to måneder på Rådets initiativ. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Artikel 19

Underretning af Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet underrettes af Kommissionen om vedtagelsen af delegerede retsakter, om enhver indsigelse, der fremsættes over for dem, og om Rådets tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser.

6. .

Artikel 20

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [31. december 2025]de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den [1. januar 2026].

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 21

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 22

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Direktiv om transfer pricing

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Skattepolitik

1.3. Forslaget/initiativet vedrører

☒ en ny foranstaltning

☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning³⁹

☐ en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

☐ en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

Forøgelse af den skattemæssige sikkerhed; forslaget har til formål at øge den skattemæssige sikkerhed ved at indføre en tydeligere og mere fælles tilgang til transfer pricing på tværs af EU.

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

- 1) indførelse af armslængdeprincippet i EU-retten
- 2) præcisering af den rolle, som spilles af OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser
- 3) sikring af en konsekvent anvendelse af armslængdeprincippet på tværs af Unionen
- 4) forhindring af dobbeltbeskatning og dobbelt ikkebeskatning

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

Tydeligere og mere harmoniserede regler kan også føre til en reduktion af transfer pricing-relaterede tvister på tværs af EU samt en nedbringelse af dobbeltbeskatning og dobbelt ikkebeskatning. En mere fælles tilgang til transfer pricing-reglerne kan føre til en reduktion af de omkostninger, der er forbundet med transfer pricing-reglerne i de forskellige medlemsstater.

1.4.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

- 1) Formål: Mindske risikoen for dobbeltbeskatning og retssager.

³⁹

Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

Indikatorer: Antal dobbeltbeskatningstvister mellem medlemsstaterne, der optræder som "nye registreringer" (efter at transfer pricing-direktivet er trådt i kraft) i gensidige aftaleprocedurer og voldgift.

Måleværktøjer: Data indsamlet af GD TAXUD om nye gensidige aftaleprocedurer og antallet af sager i henhold til voldgiftskonventionen og direktivet om mekanismer til bilæggelse af skattetvister.

2) Formål: Forøgelse af den skattemæssige sikkerhed

Indikatorer: Antal dobbeltbeskatningstvister mellem medlemsstaterne, der optræder som "nye registreringer" (efter at transfer pricing-direktivet er trådt i kraft) i gensidige aftaleprocedurer og voldgift.

Måleværktøjer: Data indsamlet af GD TAXUD om nye gensidige aftaleprocedurer og antallet af sager i henhold til voldgiftskonventionen og direktivet om mekanismer til bilæggelse af skattetvister.

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Kommissionen har til hensigt at foreslå et udkast til gennemførelsesretsakter vedrørende de transaktioner, der fremgår af artikel 14, og præcisere ensartet transfer pricing-dokumentation, jf. artikel 13, yderligere i løbet af de første fem år af direktivets gyldighedsperiode.

1.5.2. *Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående)

Alle EU-medlemsstater har gennemført armslængdeprincippet i deres nationale lovgivning. Medlemsstatens nationale lovgivning indeholder imidlertid stadig relevante forskelle. Ydermere varierer den rolle og status, som spilles af OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser, fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket skaber forskellige fortolkninger af armslængdeprincippet.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende)

På grund af det iboende grænseoverskridende element ved transfer pricing, opstår merværdien ved Unionens engagement ved muligheden for at etablere en fælles EU-tilgang til transfer pricing, som vil resultere i større skattemæssig sikkerhed, og den kan kun opnås på EU-plan.

1.5.3. *Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*

Dette lovgivningsinitiativ er nyt på EU-plan. Transfer pricing-reglerne er ikke harmoniseret på EU-plan ved hjælp af retsakter. Kommissionen har tidligere behandlet transfer pricing-spørgsmål i Fælles EU-forum for interne Afregningspriser (JTPF)⁴⁰, som er en ekspertgruppe, der er oprettet af Kommissionen i 2002, og hvis

⁴⁰

Læs mere om Fælles EU-forum for interne Afregningspriser (JTPF) her: https://taxation-customs.ec.europa.eu/joint-transfer-pricing-forum_en.

opgave var at foreslå Kommissionen pragmatiske, ikkelovgivningsmæssige løsninger på praktiske problemer ved transfer pricing-praksis i EU. Dens mandat udløb i marts 2019 og blev ikke forlænget.

1.5.4. *Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter*

Dette direktiv afspejler et af de tiltag, der er fastlagt i handlingsplanen for retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien. Sikring af en retfærdig beskatning kræver forebyggelse af skattemisbrug. Forslaget vil anvende lignende procedurer, ordninger og IT-værktøjer, der allerede er etableret eller er under udvikling inden for rammerne af DAC.

1.5.5. *Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling*

Kommissionen vil med henblik på at foreslå en gennemførelsesretsakt skulle trække på eksperter inden for transfer pricing og arrangere møder for at søge rådgivning. En permanent ekspertgruppe kunne oprettes med henblik på at muliggøre udveksling af ekspertise. De relevante omkostninger i forbindelse med disse møder finansieres over EU-budgettet.

1.6. **Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger**

☐ **Begrænset varighed**

- ☐ gældende fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- ☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger

☒ **Ubegrænset varighed**

- iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. **Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)⁴¹**

☒ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

- ☒ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- ☐ i forvaltningsorganerne

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

- ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- ☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

⁴¹ Forklaringer vedrørende budgetgennemførelsesmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

- ☐ offentligretlige organer
- ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt
- *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Kommissionen vil sikre, at der er indført ordninger til overvågning og evaluering af interventionens funktionsmåde og vurdere den i forhold til de vigtigste politiske mål.

Medlemsstaterne vil hvert år indsende data til Kommissionen med henblik på de oplysninger, der er skitseret i ovenstående tabel, om resultatindikatorer, der vil blive anvendt til at overvåge overholdelsen af direktivet. Da der foreligger overvågningsdata, og hvis det skønnes hensigtsmæssigt, vil Kommissionen vurdere nogle af funktionerne i gennemførelsesretsakten for indberetningssystemet.

Fem år efter gennemførelsen af direktivet vil der blive foretaget en evaluering, som vil gøre det muligt for Kommissionen at gennemgå resultaterne af politikken med hensyn til dens mål samt de samlede virkninger med hensyn til at forbedre den ensartede anvendelse af armslængdeprincippet og også med hensyn til at nedbringe dobbeltbeskatning og dobbelt ikkebeskatning.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Gennemførelsen af initiativet vil afhænge af de kompetente myndigheder (skattemyndighederne) i medlemsstaterne.

Når direktivet er vedtaget, vil Kommissionen kun være involveret i udarbejdelsen af reglerne i form af gennemførelsesretsakter og vil kun handle i tilfælde overtrædelser af direktivet.

2.2.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Hovedelementerne i kontrolstrategien er:

Indkøbskontrakter

Finansforordningens kontrolprocedurer for indkøb: Alle indkøbskontrakter indgås i henhold til Kommissionens tjenestegrenes sædvanlige kontrolprocedure for

betalinger under hensyntagen til kontraktlige forpligtelser og krav om forsvarlig finansforvaltning og almindelig forvaltning. Forholdsregler mod svig (kontrol, rapporter osv.) indgår i alle kontrakter, som indgås mellem Kommissionen og støttemodtagere. Der udarbejdes detaljerede programbetingelser, som udgør grundlaget for hver enkelt kontrakt. Godkendelsesproceduren følger strengt TAXUD TEMPO's metode: Foranstaltningerne gennemgås, ændres om nødvendigt og accepteres (eller afvises) udtrykkeligt. Fakturaer betales aldrig uden et "godkendelsesbrev".

Teknisk kontrol i forbindelse med indkøb

GD TAXUD kontrollerer de leverede ydelser og overvåger operationer og tjenester, der udføres af kontrahenter. Generaldirektoratet udfører også jævnlige kvalitets- og sikkerhedsrevision af deres kontrahenter. I forbindelse med kvalitetskontrollerne sikres det, at de processer, som kontrahenterne rent faktisk anvender, overholder regler og procedurer i deres kvalitetsprogrammer. Sikkerhedsrevisioner sætter fokus på specifikke processer, procedurer og konstruktioner.

GD TAXUD udfører ud over ovennævnte kontroller traditionel finanskontrol.

Forudgående verifikation af forpligtelser

Alle GD TAXUD's forpligtelser kontrolleres af lederen af økonomiafdelingen og HR-afdelingen. Derfor omfattes 100 % af forpligtelserne af den forudgående verifikation. Proceduren giver stor sikkerhed for, at transaktionerne er lovlige og formelt rigtige.

Forudgående verifikation af betalinger

100 % af betalingerne verificeres forudgående. Desuden udvælges mindst én betaling (fra alle udgiftskategorier) pr. uge tilfældigt til ekstra forudgående verifikation. Denne udføres af lederen af økonomiafdelingen og HR-afdelingen. Der er ikke noget mål med hensyn til dækning, idet formålet med verifikationen er at foretage stikprøver for at kontrollere, om alle betalinger er foretaget i overensstemmelse med bestemmelserne. De øvrige betalinger behandles dagligt i overensstemmelse med gældende regler.

Erklæringer fra de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede

Alle de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede underskriver erklæringer, hvori de giver deres støtte til den årlige aktivitetsrapport for det pågældende år. Disse erklæringer dækker foranstaltningerne i programmet. Den ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede erklærer, at foranstaltningerne i forbindelse med budgetgennemførelsen er udført i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, at forvaltningen og de indførte kontrolsystemer har givet tilstrækkelig sikkerhed for transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed, og at risiciene i tilknytning til disse foranstaltninger er blevet grundigt kortlagt og rapporteret, samt at der er gennemført modvirkende foranstaltninger.

- 2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

De etablerede kontrolforanstaltninger gør det muligt for GD TAXUD at opnå tilstrækkelig sikkerhed for kvaliteten og den formelle rigtighed af udgifterne og

mindske risikoen for manglende overholdelse. Foranstaltningerne i ovennævnte kontrolstrategi mindsker de potentielle risici til under målet på 2 % og når ud til alle støttemodtagere. Eventuelle ekstraforanstaltninger for yderligere at nedbringe risikoen ville medføre uforholdsvis store omkostninger og er derfor ikke planlagt. De samlede omkostninger, der skal til for at gennemføre ovennævnte kontrolstrategi – for alle udgifter under Fiscalis-programmet – er begrænset til 1,6 % af de samlede indgåede betalinger. Det samme forventes at være tilfældet for dette initiativ. Programmets kontrolstrategi begrænser risikoen for manglende overholdelse til næsten nul og står til enhver tid i et rimeligt forhold til de aktuelle risici.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan foretage undersøgelser, herunder kontrol på stedet, i overensstemmelse med de bestemmelser og procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999³ og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁴, for at fastslå, om der har været tale om svig, korruption eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale eller afgørelse om tilskud eller en kontrakt finansieret i henhold til denne forordning.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer 03 04 0100	OB/IOB ⁴² .	fra EFTA-lande ⁴³	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande ⁴⁴	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
	Forbedring af skattesystemernes korrekte virkemåde	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
	[XX.YY.YY.YY]	OB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁴² OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁴³ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁴⁴ Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	03 04 0100
--	--------	------------

GD: TAXUD			År 2025 ⁴⁵	År 2026	År 2027	År	År	År	I ALT
○ Aktionsbevillinger									
Budgetpost ⁴⁶	Forpligtelser	(1a)	0,065	0,065	0,065				0,195
	Betalinger	(2a)	0,065	0,065	0,065				0,195
Budgetpost	Forpligtelser	(1b)							
	Betalinger	(2b)							
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ⁴⁷									
Budgetpost		3)							
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	=1a+1b +3	0,065	0,065	0,065				0,195

⁴⁵ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Erstat på lignende vis for de efterfølgende år.

⁴⁶ Ifølge den officielle budgetkontoplan.

⁴⁷ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

DG TAXUD	Betalinger	=2a+2b +3	0,065	0,065	0,065					0,195
-----------------	------------	--------------	-------	-------	-------	--	--	--	--	--------------

○ Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	4)								
	Betalinger	5)								
○ Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE <....> i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6								
	Betalinger	=5+6								

Hvis flere aktionsrelaterede udgiftsområder berøres af forslaget/initiativet, indsættes der et tilsvarende afsnit for hvert udgiftsområde

○ Aktionsbevillinger I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)	Forpligtelser	4)								
	Betalinger	5)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)		6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-6 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+6								
	Betalinger	=5+6								

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af arket vedrørende administrative budgetoplysninger, der først skal indføres i [bilaget til finansieringsoversigten](#) (bilag 5 til Kommissionens afgørelse om de interne regler for gennemførelse af afsnittet om Kommissionen i Den Europæiske Unions almindelige budget), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2025	År 2026	År 2027	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I ALT
GD TAXUD									
○ Menneskelige ressourcer		1,026	1,026	1,026					3,078
○ Andre administrationsudgifter		0,052	0,052	0,52					0,156
I ALT GD TAXUD	Bevillinger	1,078	1,078	1,078					3,234

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	1,078	1,078	1,078					
--	---	-------	-------	-------	--	--	--	--	--

i mio. EUR (tre decimaler)

		År n ⁴⁸	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I ALT
--	--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	---	--	--	-------

⁴⁸ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Erstat på lignende vis for de efterfølgende år.

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	1,143	1,143	1,143					3,429
	Betalinger	0,065	0,065	0,065					0,195

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ↓			År n		År n+1		År n+2		År n+3		Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)						I ALT	
	RESULTATER																	
	Type ⁴⁹	Gnsntl · omkos tninge r	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal resulta ter i alt	Omko stning er i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁵⁰																		
- Resultat																		
- Resultat																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1																		
SPECIFIKT MÅL NR. 2																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 2																		
I ALT																		

⁴⁹ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierte studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁵⁰ Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikt/specifikke mål".

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☐ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2025 ⁵¹	År 2026	År 2027	År	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)	I ALT
--	--------------------------	------------	------------	----	---	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	1,026	1,026	1,026					3,078
Andre administrationsudgifter	0,052	0,052	0,052					0,156
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	1,078	1,078	1,078					3,234

uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁵² i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre administrationsudgifter								
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								

I ALT	1,078	1,078	1,078					3,234
--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--	--------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁵¹ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Erstat på lignende vis for de efterfølgende år.

⁵² Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	År 2025	År 2026	År 2027	År	År	År	I alt
○ Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	6	6	6				6
20 01 02 03 (i delegationerne)							
01 01 01 01 (indirekte forskning)							
01 01 01 11 (direkte forskning)							
Andre budgetposter (angiv nærmere)							
○ Eksternt personale (omregnet til fuldtidsbeskæftigede: årsværk)⁵³							
20 02 01 (KA, UNE og V under den samlede bevillingsramme)							
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)							
XX 01 xx yy zz⁵⁴	- i hovedsædet						
	- i delegationerne						
01 01 01 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)							
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)							
Andre budgetposter (angiv nærmere)							
I ALT	6	6	6				6

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Forberedelse af møder og korrespondance med medlemsstaterne, forberedelse af gennemførelsesretsakter, arrangering af møder med eksperter, deltagelse i OECD's møder. GD TAXUD har på nuværende tidspunkt ikke de nødvendige ressourcer, så der ville skulle tilføres yderligere årsværk i det fremtidige GD TAXUD-budget.
Eksternt personale	

⁵³ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer og JMD: juniormedarbejdere i delegationerne.

⁵⁴ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- ☒ kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

Gør rede for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og de beløb, der er tale om. I tilfælde af omfattende omlægning gives oplysningerne i form af en exceltabel.

- ☐ kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter, de beløb, der er tale om, og de instrumenter, der foreslås anvendt.

- ☐ kræver en revision af FFR

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og de beløb, der er tale om.

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

- ☒ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År n ⁵⁵	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

⁵⁵

År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Erstat på lignende vis for de efterfølgende år.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☐ for andre indtægter
 - Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁵⁶						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
Artikel ...								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Andre bemærkninger (f.eks. om, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

⁵⁶ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.